

DE CE A TREBUIȚ SĂ FIE PĂSTORI?

Cred că sunt un predicator vorbăreț și fără educație, și pentru mulți oameni nu par a fi predicator. Eu nici nu pretind că sunt un predicator, ci doar un fel de „roată de rezervă”, dar simt că am un Mesaj de la Dumnezeu, singurul lucru pe care îl am de dăruit oamenilor, și încerc să-L prezint lumii. Dacă nu aș sta cu acest Mesaj, aș fi un trădător față de Dumnezeu și un fățarnic față de voi. Un om care spune un lucru și crede altceva, este un fățarnic. Acesta este motivul pentru care trebuie să spunem întotdeauna Adevărul, astfel ca atunci când oamenii se uită la noi, chiar dacă sunt în dezacord cu noi, să vadă că suntem bărbați și femei onorabili, vorbind ceea ce este cu adevărat în inimile noastre.

Anul trecut sau acum doi ani, am avut ocazia să vorbesc aici la Ramada, un Mesaj de Crăciun. Cred că am vorbit despre subiectul „De ce micul Betleem?”, iar anul trecut am vorbit despre „Noi am văzut Steaua Lui în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui.”

Voi știți că uneori când citim Biblia, ne întrebăm: „De ce?” Dacă în seara aceasta aveți puțină răbdare și vă veți ruga pentru mine, voi încerca să vă dăruiesc Mesajul meu de Crăciun. Numai Dumnezeu știe unde vom fi la Crăciunul viitor, dacă mai este un Crăciun viitor după acesta. Poate că acesta este ultimul Crăciun petrecut împreună, până când vom sta la o altă masă. Aceea va fi când mâncăm și bem din nou Împărtășirea cu El în Împărăția Tatălui, la capătul drumului. Acesta este motivul pentru care, în această seară, vrem să abordăm aceasta și cum acesta ar fi ultimul mesaj de Crăciun pe care-l parcurgem împreună, și dorim să Îl ascultăm în adâncă sinceritate.

În seara aceasta vreau să vorbesc despre un subiect neobișnuit, dar uneori Îl întâlnim pe Dumnezeu în lucrul neobișnuit. Da, El lucrează într-un mod neobișnuit, nu într-unul obișnuit. Acesta este felul neobișnuit, timpuri neobișnuite, scene neobișnuite; El este neobișnuit. Cu voia Domnului, doresc să vorbesc despre tema: **„De ce trebuia să fie păstori?”**

Înainte de a ne apropia de Cuvânt, care cred că este Dumnezeu, „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

...Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...” (Ioan 1.1+14).

Săptămâna trecută sau cealaltă, când am fost la Phoenix, am spus: „Televiziunea a dovedit că există ființe ale acestui pământ, care trec acum prin această clădire.” Există o altă dimensiune pe care cele cinci simțuri ale noastre nu pot s-o perceapă. Televiziunea nu produce imaginea, ci doar o canalizează. Tu nu poți să-ți miști degetul sau să tragi cu ochiul fără ca gestul tău să fie înregistrat pentru totdeauna. Acest lucru este deja demonstrat. Dacă am avea aici un ecran, am putea proiecta pe el un bărbat care este în Australia, ba mai mult, el poate să se miște, să ne vorbească și să ne tragă cu ochiul.

Putem să-i vedem chiar și culoarea hainelor, indiferent unde s-ar afla el, în Australia, Africa sau în jurul lumii. Vedeți, undele electrice înconjoară pământul. Eu nu pot să explic cum vine aceasta, dar știu că ele există. Părerea mea este că nimeni nu poate să explice aceasta, dar televiziunea poate să le facă reale, să le înregistreze printr-o aparatură specială și să le redea atât de perfect.

Televiziunea exista încă din timpul lui Adam. Televiziunea exista și atunci când a stat Ilie pe Muntele Carmel. Ea era și atunci când tânărul preot Martin Luther a luat împărțășania, a aruncat-o la pământ și a zis: „Este doar un bănuț de pâine, kosher! Cel neprihănit va trăi prin credință.”

Da, ea exista și atunci, dar a fost descoperită abia acum. La fel este cu Dumnezeu, cu îngerii, cu ființele supranaturale. Ei sunt prezenți în seara aceasta printre noi, dar ochiul natural nu îi poate vedea. Dar într-o zi, ei vor deveni o realitate vizibilă și normală, cum este acum televiziunea. Acesta este motivul pentru care eu cred Cuvântul.

Isus a spus: *„Dacă va adăuga cineva ceva...sau dacă va scoate ceva din cuvintele acestei Cărți, Dumnezeu îi va scoate partea lui din Cartea Vieții”*. (Apocalipsa 22.18-19).

Acum, înainte de a citi Cuvântul, să ne plecăm capetele plini de teamă și de respect. Fiecare om poate să deschidă Biblia și să citească din ea, dar numai Dumnezeu poate să o descopere.

Cu capetele plecate spre țărâna din care am fost luați și în care ne vom întoarce într-o zi, aș vrea să vă întreb, în acest moment solemn, în timp ce ne apropiem de Crăciun, este printre noi cineva care se simte nevrednic și dorește să fie inclus în rugăciune? În timp ce stați cu capul plecat, ați vrea să vă ridicați mâinile spre Dumnezeu și să spuneți: *„Doamne, adu-Ți aminte și de mine în acest Crăciun.”* Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Sfântule și îndurătorule Tată ceresc, Dumnezeule Atotputernic, Tu care ești înainte de toate, înainte să fi existat vreo stea, vreun atom sau vreo moleculă... Tu ai făcut toate lucrurile prin Isus Hristos, Fiul Tău și ne-ai dăruit totul în El. Îți mulțumim, Doamne, pentru oportunitatea pe care ne-ai dat-o, să ne adunăm în seara aceasta, ca să fim sfătuiți și învățați de Duhul Sfânt, care ia cuvintele Tale și ni le descoperă, deoarece Isus a spus: *„Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.”* (Ioan 14.26).

Dumnezeule, nu este nimeni printre noi, sau undeva pe pământ, care să fie vrednic să încerce să interpreteze Cuvântul Tău, deoarece este scris că Cuvântul lui Dumnezeu nu admite nici o interpretare personală. Acesta este motivul pentru care Te rugăm, Doamne, să îngădui ca Duhul Sfânt să dăruiască fiecăruia dintre noi, partea de care avem nevoie ca să potolească foamea inimilor noastre, pentru o umblare mai aproape cu Tine. Noi suntem neputincioși, necurați și nevrednici.

Lasă Copilul născut în Betleem, care a trăit cea mai perfectă viață și care a fost

singurul Om desăvârșit care a trăit vreodată pe acest pământ, care S-a jertfit pentru noi, păcătoșii necurați, ca să ne curețe și să ne aducă din nou în părtășie cu Tatăl, să ne dăruiască binecuvântarea Duhului Sfânt prin predicarea Cuvântului.

Doamne Dumnezeu, cu toată medicina de vârf pe care o avem, cu toți medicii specialiști, cu cele mai bune medicamente și cele mai bune spitale, avem mai multe boli decât în orice alt timp al istoriei omenirii. Cu toate marile noastre descoperiri științifice, încă există boli pe care lumea nu le cunoaște, pentru că există mai mult păcat și necredință decât oricând. Mare Medic, ajută-ne în seara aceasta și vindecă bolnavii care sunt în mijlocul nostru.

Dumnezeule, în această zi în care ceremoniiile păgâne, pomii de Crăciun venerați, basmele despre un om numit moș Crăciun, iepurașii de Paște, și diferitele mode pe care lumea comercială le-a capitalizat, dă-ne Duhul, adevăratul Duh de Crăciun, ca să fie lăsate afară. Lasă-ne să intrăm în Hristos, Cuvântul, pentru că Îți cerem aceasta în Numele Lui și pentru Slava Lui. Amin.

Acum aș vrea să deschideți cu mine la sfântul Luca 2. Mă auziți bine? Este vreun sunet neplăcut în microfon sau în difuzoare? Se aude bine și în spate? Dacă da, ridicați mâna. Mulțumesc. Deci, Evanghelia după **Luca 2.1-20**:

„În vremea aceea a ieșit o poruncă de la Cezar August să se înscrie toată lumea.

Înscrierea aceasta s-a făcut întâia dată pe când era dregător în Siria, Quirinius.

Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui.

Iosif s-a suit și el în Galileea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudeea,

În cetatea lui David, numită Betleem, - pentru că era din casa și seminția lui David,

să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată.

Pe când erau ei acolo, s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria.

Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece, și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de popas nu era loc pentru ei.

În ținutul acela erau niște păstori, care stăteau afară în câmp și făceau de strajă noaptea în jurul turmei lor.

Și iată că un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare.

Dar îngerul le-a spus: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul:

Astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor care este Hristos, Domnul.

Iată semnul după care-L veți cunoaște: veți găsi un Prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle.”

Și deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu, și zicând:

„Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.”

După ce au plecat îngerii de la ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alții: „Haideți să mergem până în Betleem și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul.”

S-au dus în grabă, și au găsit pe Maria, pe Iosif și pruncul culcat în iesle.

După ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc.

Toți cei ce i-au auzit, s-au mirat de cele ce le spuneau păstorii.

Maria păstra toate cuvintele acelea, și se gândea la ele în inima ei.

Și păstorii s-au întors, slăvind și laudând pe Dumnezeu, pentru toate cele ce auziseră și văzuseră, și care erau întocmai cum li se spusese.”

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Lui la citirea Cuvântului Său.

De ce acest mare eveniment a fost descoperit păstorilor? Într-un fel, aceasta ne miră pe toți. Eu mi-am notat câteva versete biblice și câteva notițe prin care voi încerca să trec, ca să vă explic cât pot de bine de ce s-a întâmplat așa. Nădejdea mea este că la încheierea acestei adunări, Domnul va îndepărta din inimile voastre toate întrebările ridicate de acest text.

Presupun că majoritatea dintre noi, ne-am întrebat de ce cel mai mare eveniment al tuturor timpurilor, a fost descoperit unor păstori. De ce a fost descoperit

păstorilor și nu teologilor aceluși timp, care au fost învățați și pregătiți s-o primească? De ce a trecut pe lângă cei bogați și a venit la săraci? De asemenea, de ce a trecut pe lângă cei învățați și înțelepți și s-a oprit la cei smeriți și neînvățați? În aceasta există câteva „De ce-uri?”

O altă problemă la care aș vrea să vă fac atenți, este că Pruncul a fost născut în Betleem. În ebraică, cuvântul „Betleem” înseamnă „Casa pâinii lui Dumnezeu”. Cu câțiva ani în urmă, noi am dovedit cu ajutorul Scripturii, că El nu putea veni în niciun alt loc, decât la Betleem. Betleemul a fost întemeiat de Rahav și soțul ei. Rahav a fost o curvă pe care a curtat-o un general evreu după distrugerea Ierihonului. Prin credință, ea a acceptat Mesajul lui Dumnezeu și astfel a fost salvată. De aceea, când Iosua a împărțit țara tuturor semințiilor...

Aici mai este încă o lecție mare, pe care sper s-o țin într-o zi la Tucson. Ea se referă la mamele care au dat naștere la acei copii. Când mama gemea în durerile nașterii copilului, ea chema numele copilului și aceasta plasa tribul lui pozițional în Țara promisă. Cât de exact coincide tot Cuvântul lui Dumnezeu! Dacă nu se potrivește împreună, nu este Cuvântul lui Dumnezeu, ci este gândul vostru care nu se potrivește cu Cuvântul. Totul se potrivește împreună.

Deci, El (Isus) era Pâinea Vieții, așa cum am vorbit săptămâna trecută în Phoenix. Și ca Pâine a Vieții, El nu putea să se nască în alt loc decât în Casa Pâinii lui Dumnezeu, adică în Betleem. Cred că prin aceasta ați primit răspuns la întrebarea: „De ce S-a născut în Betleem?”

Isus S-a născut în Betleem, și în Betleem erau sinagogi cu mari lideri religioși. David, marele împărat, a fost născut în Betleem; tatăl lui, Iese, a fost născut în Betleem; străbunicul lui, Obed, a fost născut în Betleem. De asemenea, pe tot drumul înapoi, toți au venit din Betleem.

Isus, Fiul lui David, S-a născut tot în Betleem, în umbra marilor catedrale. Oamenii din ele erau învățați și de ani de zile îl așteptau pe Mesia, despre a cărui venire se

prorocise deja cu patru mii de ani în urmă. Apoi, dacă Mesia S-a născut în umbra catedralei, de ce au dus îngerii mesajul, vestea nașterii Lui, sus în munți, la păstorii neînsemnați și fără școală, și nu la mai marii bisericii? Păstorii însărcinați, nu cei învățați și instruiți, doar păstorii. Este ciudat, nu-i așa? Tot timpul trebuie să ne lovim de un „De ce?“, iar dacă există un „De ce?“ trebuie să fie și un răspuns. Nici un om nu cunoaște răspunsul decât Dumnezeu. El este Singurul care cunoaște răspunsul.

Gândiți-vă că Mesia era deja în cetate, născut în cetate, într-un staul, chiar lângă marile catedrale unde marii preoți... marii preoți, teologii, înțelepții și cei instruiți, erau acolo așteptându-l pe Mesia, iar El era chiar în mijlocul lor. Atunci, de ce îngerii au mers afară, pe dealurile Iudeii, la cei neînvințați și neinstruiți, la cei mai amărâți dintre toți? Păreau cei mai nepotriviți oameni pentru însărcinarea de a descoperi Mesajul, dar El i-a trimis afară să aducă Mesajul.

Știți care este părerea mea? S-ar putea să nu aibă prea mare importanță, dar eu cred că totul s-a întâmplat pe baza alegerii lui Dumnezeu, deoarece prin atotștiința Sa, El știa că înțelepții nu vor primi un Mesaj care vine în felul acela. Nu corespundea gustului învățăturii lor. Era diferit. Ei fuseseră învățați că venirea lui Mesia se va face în alt fel. Totul era contrar cu înțelegerea lor teologică. Toată cultura lor, toată știința lor era pusă deoparte, era nulă. Eu cred că totul s-a petrecut pe baza înțelepciunii lui Dumnezeu, care știa că ei nu vor primi un asemenea Mesaj.

Deci, Mesia era aici și trebuia să fie cineva care să Îl recunoască. El îi cunoștea pe cei care nu erau amestecați în lucruri ca acelea, și știa că putea să aducă mai degrabă Mesajul la un grup neînvințat, decât la un grup amestecat, care era atât de așezat în căile lor încât nu-i putea întoarce nimic, nici măcar Cuvântul lui Dumnezeu.

Prieteni creștini, aș vrea să vă pun o întrebare cu toată sinceritatea și dragostea: Dacă în seara aceasta, El ar face același lucru, și ne-ar trimite Cuvântul făgăduit pentru generația aceasta, oare ce ar face teologii, învățații și înțelepții noștri? Nu

L-ar respinge la fel ca atunci? Omul nu se schimbă, dar nici Cuvântul lui Dumnezeu nu se schimbă. El este Dumnezeu care nu se schimbă.

Îngerii au venit și au adus Mesajul lor la niște oameni care făceau parte din cea mai joasă clasă socială deși privit omenește, acolo erau oameni mult mai potriviți pentru a primi această veste bună, decât acești amărâți păstori analfabeți.

Păstorul era cel mai analfabet dintre toți. El nu trebuia să știe nimic altceva decât păstoritul oilor. El nu avea nevoie de matematică; nu trebuia să știe nimic despre fuziunea nucleară; nu avea nevoie de nici o școală. El trebuia să se îngrijească doar de oile lui și nimic mai mult. Cu toate acestea, Dumnezeu, Marea Înțelepciune, Fântâna și Resursa întregii cunoștințe va alege o persoană ca aceasta (persoane ca acelea) și va trece de toți acei savanți bine instruiți care sunt instruiți să cunoască aceasta. Aceasta înseamnă un singur lucru, că ei au fost instruiți în domeniul greșit. Acest Mesaj a trecut pe lângă toate personalitățile renumite și importante ale țării, pe lângă oamenii importanți, învățătorii renumiți, marele Caiafa și mulți alții, marii învățați ai Israelului, toate denomiționile și teologii faimoși, Dumnezeu a trecut pe lângă toți. Aceasta este înțelepciunea lui Dumnezeu.

Observați, cerurile preaînalte s-au grăbit să-i onoreze pe cei mai umili și neînvățați oameni ai pământului.

Cel Preaînalt al cerului, S-a coborât să Se descopere celor mai neînsemnați oameni de pe pământ. El a trecut pe lângă toți și S-a descoperit la acești păstori obișnuiți. Da, El a venit la cei mai neînsemnați oameni, la păstori, ca să le aducă cea mai mare veste a tuturor timpurilor.

Gândiți-vă că au existat mulți mesageri mari. Să ne gândim de exemplu la timpul lui Noe, al profeților, al marilor preoți și așa mai departe. În trecut au existat mari oameni învățați, împărați, monarhi, dar aici El vine cu cel mai mare din toate mesajele. Care era Mesajul? Mesia este aici acum. Vedeți, ca să facă cunoscut

acest lucru, Dumnezeu a trecut pe lângă toți oamenii instruiți și a vorbit unor păstori neînsemnați.

Gândiți-vă. Dumnezeu a ocolit toți clericii, toți bisericosii, toți învățătorii, toată instrucția teologică, toți banii care au fost cheltuiți, toate bisericile, doctrinele și denominațiunile. El a trecut pe lângă toți misionarii, prozeliții și membrii, fără să le descopere Mesajul cheie. Ce ciudat! De ce aceasta?

Dar nu numai cei cărora le era adresat Mesajul, ci și locul, părea a fi nepotrivit pentru un asemenea eveniment. Deci, cei care au primit Mesajul au fost păstorii. Priviți locul în care a fost adus Mesajul, locul cel mai neînsemnat, locul în care nu se aștepta nimeni. În seara aceasta, mă întreb dacă noi ne-am uitat după adevăratul Mesaj al Domnului Isus, mă întreb dacă acesta nu ar fi într-un grup puțin probabil; un loc umil, nu unul măreț, iar lumea civilizată de astăzi, biserica de astăzi, va crede că a fost un grup de eretici. Mă întreb dacă nu acesta va fi locul unde Îl vom găsi noi? În locul cel mai puțin probabil și la cei mai necalificați vorbitori. Păstorii habar nu aveau despre „arta de a vorbi”; tot ce știau ei era să-și cheme oile. Păi. Poate de aceea veneau ele.

Dar acolo era un Cuvânt făgăduit. Notați că ar putea face aceasta din nou. El a ocolit toți nobilii din țară, a ocolit toți nobilii și a fost descoperit la acei „nimeni”. El a rămas ascuns elitei statului și a fost descoperit celor neînsemnați. A trecut pe lângă cei renumiți, pe lângă cei cu titluri academice în teologie sau în psihologie, pe lângă sinagogile mari, i-a ocolit pe toți și s-a descoperit la niște „nimeni”. Înțelepciunea nemărginită a Dumnezeului celui Atotputernic a vrut să le facă cunoscut lor cel mai mare Mesaj care a existat vreodată: „Mesia este pe pământ!” Ce înțelepciune! Aceasta putea să vină numai de la Dumnezeu, care posedă toată înțelepciunea. Toată cultura și înțelepciunea omenească au fost biruite și ocolite de marea Înțelepciune a lui Dumnezeu. Repet lucrul acesta pentru că vreau să merg mai adânc. Toate au devenit nimic, fără nici un folos. Totul a fost pus deoparte ca să lase înțelepciunea lui Dumnezeu să aibă calea corectă, fiindcă Dumnezeu ia lucrurile neînsemnate ca să facă ceva din ele.

Ne-am putea opri puțin aici și să vorbim despre Ioan sau despre Ilie. Vedeți, nimeni nu știe de unde a venit Ilie. Tot ce se știe despre el este că a apărut în scenă. Toți profetii din vechime au fost oameni neînsemnați. Cu toate acestea, Dumnezeu i-a ales și i-a pus să treacă pe lângă principiile de morală ale bisericii, pe lângă învățăturile omenești, ca să arate că El este Dumnezeu. Dumnezeu a luat întotdeauna pe cineva care era nimic în ochii lumii și a făcut ceva cu el. Prin aceasta, El își arată Înțelepciunea și Dumnezeirea.

Când l-a făcut pe primul om, Dumnezeu a luat o bucată de pământ din care l-a creat pe el. Nu era decât o bucată de țărână, dar Dumnezeu a făcut din ea un om. Și acum, Dumnezeu ia lucrurile neînsemnate ca să facă cu ele ceva. Cât timp credem că suntem cineva, nu putem fi folosiți în mâinile lui Dumnezeu, de aceea trebuie să renunțăm la tot ce am știut sau am învățat cândva, la fel ca marele apostol Pavel. El a spus că a trebuit să uite tot ce a învățat cândva, să considere totul un gunoi, ca să îl poată cunoaște pe Hristos.

Toată pregătirea și învățăturile lor au lucrat spre răul lor cel mai mare, deoarece în final l-au negat. Vedeți, chiar pregătirea pe care au primit-o ca să îl recunoască și să-l creadă pe El, i-a adus în situația de a-l respinge și a făcut din ei cei mai cumpliți dușmani ai Lui, iar în final l-au răstignit.

Știați că istoria se repetă adesea? Lucrul acesta este dovedit și se poate întâmpla din nou chiar lângă noi. „Oh”, spuneți voi, „dacă aș fi trăit atunci...” Păi, dacă vreți să știți ce ați fi făcut atunci, uitați-vă la atitudinea pe care o aveți acum, și puteți vedea ce ați fi făcut atunci, pentru că într-adevăr este descoperit.

Ei au fost pregătiți să creadă Cuvântul Său, dar când Cuvântul a fost adevărat chiar înaintea ochilor lor, l-au respins. Când Dumnezeu a împlinit ceea ce a făgăduit, ei l-au întors spatele și au spus: „Bărbatul acesta are un duh rău!” Dar prin aceasta au atras blestemul peste ei înșiși. Gândiți-vă la ceea ce s-a întâmplat. Gândiți-vă ce anume i-a dus acolo. Tocmai pregătirea lor intelectuală i-a împiedecat să recunoască Cuvântul făcut trup pentru ziua lor. Chiar instruirea care au primit-o în școlile lor cu cei mai buni învățători...

Voi ziceți: „Noi nu vom face aceasta!” Învățătorii lor au fost mult superiori celor de astăzi și cu toate acestea au dat greș. Ei nu au avut nouă sute nouăzeci și șase de organizații diferite cum avem noi astăzi. Ei aveau doar vreo trei, dar dacă le urmărești, niciuna dintre ele nu L-au recunoscut. Aceasta dovedește că tot ce face omul este o nebulie înaintea lui Dumnezeu. Vedeți?

Ei nu L-au recunoscut, și ei vor face același lucru din nou.

Omul... Intenția lui este bună, întotdeauna este bună. Omul lumesc nu-și schimbă niciodată atitudinea, nici căile. Religioșii, în schimb, Îl laudă întotdeauna pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut și le arată ce va face, dar ignoră ceea ce face în prezent. Vedeți? Acesta este omul; acesta este felul lui, și așa a fost întotdeauna. Voi, cititorii Bibliei, știți că tot ce am spus este în concordanță cu Cuvântul. Întotdeauna ei Îl laudă pe Dumnezeu pentru ce a făcut și spun ce va face, dar ignoră lucrarea Sa prezentă. Aceasta este o caracteristică umană.

Părerea mea este că ceea ce i-a adus pe învățători aici este că ei au interpretat Cuvântul, pentru că ei toți au crezut în venirea lui Mesia. Tot Israelul a crezut aceasta și o cred și astăzi. Atunci de ce nu L-au recunoscut? Pentru că Mesajul Lui nu era după potrivirea lor ecleziastică. Mesia S-a descoperit cu totul altfel decât cum și-au închipuit ei că o va face. De aceea, nu L-au recunoscut: pentru că nu S-a potrivit cu interpretarea lor. Cum am spus deja, Dumnezeu nu are nevoie de nimeni care să Îi interpreteze Cuvântul, deoarece El este propriul Său Interpret.

Acum vreau să vă demonstrez că ceea ce am spus este Adevărul. Prorocul Isaia a spus cu 715 ani înainte să se întâmple, că: „*Fecioara va rămâne însărcinată și va naște un Fiu...*” (Isaia 7.14). Fără îndoială, toți cei care aveau o fiică fecioară, se gândeau că ea va fi aleasa despre care vorbea Isaia. Dar vedeți, această profeție s-a împlinit șapte sute de ani mai târziu. Dumnezeu nu a avut nevoie de nimeni care să Îi interpreteze Cuvântul, când o va face sau cum o va face, deoarece El este Singurul care știe când și cum; El a spus că o va face și a făcut-o.

În Isaia 28 și Ioel 2.28, Dumnezeu a promis că în ultimele zile va revărsa Duhul Său peste orice făptură, adică în ultimii două mii de ani. El a zis: „...*fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii.*” Iar în capitolul 28.11-12,8, Isaia spune lucrurile pe care le va face El: „...le voi vorbi acestor oameni cu buze bâlbâitoare și în alte limbi; aceasta este Odihna.” Dar ei nu vor auzi. Au dat din cap și au trecut pe lângă aceasta, iar El a zis: „Toate mesele lui Dumnezeu vor deveni pline de vărsături și nu va fi nimic curat.” Nu este acesta tabloul Ierusalimului și al bisericii din zilele când a venit Mesia? Astăzi este la fel. Totul se repetă.

Când Dumnezeu a spus că va face ceva anume, a făcut întocmai cum a spus. Indiferent ce spune sau ce crede unul sau altul, când Dumnezeu făgăduiește ceva, este dator să interpreteze acel Cuvânt. Vedeți, împlinirea Cuvântului este propria Sa interpretare. Notați. Mesajul Său Mesianic a fost legitimat ca fiind adevărat prin faptul că Dumnezeu a spus ce va face El când va veni și a împlinit totul întocmai.

Când magii din Răsărit (din Babilon) au privit spre sud-vest, au văzut o stea majestuoasă... Voi știți că Istoria nu pomenește nimic de ea; nici un observator care studiază stelele, nici o altă stație care studiază timpul cu ajutorul perioadei de rotație a stelelor, nimeni altcineva, nu a văzut acea stea! De ce? Pentru că nu le-a fost dat; ei nu urmăreau așa ceva. Dar magii au știut că trebuie să răsară o Stea din Iacov. Acesta este motivul pentru care au căutat-o și ea a apărut în perioada când s-a născut Isus în Betleem.

Eu știu că în tradițiile noastre creștine și în bisericile noastre, toate lucrurile au fost date peste cap. Acesta este motivul pentru care și astăzi vezi oameni înțelepți care vin și se închină la un bebeluș. Dar nicăieri în Scriptură nu există așa ceva. Magii au călătorit doi ani până au ajuns la Betleem. Astfel, ei au trecut Tigru, apoi au străbătut pustiul, dar nu au venit niciodată să se închine unui bebeluș, ci unuia de vreo doi ani. Acesta este motivul pentru care Irod a ucis toți copiii sub doi ani – ca să îl prindă pe Mesia. Vedeți, ei... Dumnezeu și-a tâlcuit singur Cuvântul.

Magii au urmat steaua și au ajuns la Ierusalim, în capitala religiilor. În momentul în

care au intrat în oraș, steaua (supranaturalul care i-a condus) a refuzat să li se mai arate. Așa se face că acești înțelepți bogați, călări pe cămilele lor frumos împodobite au început să umble în sus și-n jos pe străzi și să întrebe: „Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor? Fiindcă i-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui.” (Matei 2.2). Trecuseră deja doi ani de la Mesajul păstorilor, și iată că în această mare capitală religioasă nu se știa nimic despre El. Capul tuturor denominațiilor nu a avut răspunsul.

După aflarea acestui lucru, marele sfat, Sinedriul, a devenit foarte neliniștit și au fost adunați toți învățații, cărturarii și preoții, ca să dea un răspuns la această întrebare. Ei au citit profeția lui Mica din capitolul 5.2: „Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Israel, totuși din tine îmi va ieși Cel ce va conduce poporul Meu Israel.” Dar după ce au citit aceste cuvinte din Scriptură și ele erau deja împlinite înaintea ochilor lor, ei nu au putut să creadă. Eu mă îndoiesc foarte mult că ei o vor face astăzi, dacă Scripturile care au fost promise pentru această zi vor fi manifestate. S-ar putea să nu vă mai predic niciodată, dar vreau să primiți aceasta. Totuși ei nu vor crede.

Marea Înțelepciune a Tatălui face înțelepciunea omului atât de prostească încât îl umilește pe om. El îl face pe om să se simtă rușinat de el însuși, dar unii se cred atât de mari încât nu pot admite că sunt greșiți. Ei țin mai mult la părerile lor, indiferent cât de mult dovedește Tatăl că Cuvântul Lui este Adevărul și că El face doar ceea ce a promis. Omul crede că înțelepciunea lui este superioară față de Dumnezeu, și dacă nu vine potrivit cu înțelepciunea lui... De ce? Nu este așa? Acest adevăr a fost dovedit în fiecare epocă și este valabil și astăzi. Acum înțelegeți cât de bine se potrivește totul?

Ce har au avut acești păstori! Îngerii lui Dumnezeu au venit jos să vorbească unui grup de păstori.

Mă întreb dacă ați avut vreodată privilegiul să vorbiți cu un păstor sau să stați cu vreunul o vreme? Dacă da, nu spun aceasta ca pe o remarcă pe care vreau s-o fixez, dar păstorul stă atât de mult cu oaia încât râde ca behăitul oii, vorbește ca

oaia și miroase ca ea. Așa este. Pentru că el este cu oile și tot ce știe sunt oile lui.

Cuvântul adevărat al Adevărului... Când acești păstori umili și needucați... Ce onoare! Cum i se potrivește unui păstor să primească un mesaj despre o oaie nou născută! Acest Mesaj nu putea să vină decât la un păstor. De aceea El a fost născut într-un staul și nu într-o casă. Oile nu sunt născute într-o casă sau într-o cameră de spital decorată în roz. Vedeți? Ele sunt născute în grajd și pe câmp.

Acesta este motivul pentru care El a fost condus la Calvar. Nici o oaie nu merge singură la Abator, știți aceasta? Fiecare Abator are o capră care conduce oile. Aproape de locul sacrificării, ea sare afară și lasă oile să meargă înainte. Oaia trebuie să fie condusă de cineva pentru că nu se poate conduce singură. De aceea trebuie să fie păstorul care vine pentru oile sale.

Vedeți, ei L-au găsit pe Copilul Dumnezeu exact unde a spus Mesagerul că va fi, ei au găsit Mesajul mesagerului în iesle, exact unde au spus îngerii că va fi.

Eu i-am auzit pe unii oameni spunând: „Mie mi-a vorbit un înger și mi-a spus așa și așa.” Cât de ridicol este uneori! Am auzit oameni care au spus că le-a vorbit un înger și le-a spus aceasta și aceea, care era absolut contrar Cuvântului. Cum ar putea face un înger aceasta? Este imposibil! Dacă spuneți că Dumnezeu v-a spus ceva și ceea ce spuneți nu se împlinește, înseamnă că nu Dumnezeu este cel ce v-a vorbit. Țineți minte aceasta! Tot ce spune Dumnezeu este corect. El nu minte niciodată și nici nu este implicat în vreo minciună.

Ce bucuroși au fost păstorii când au găsit Copilul! Totul era întocmai cum spusese Îngerul care le adusese Mesajul. El era exact în locul unde-i trimisese Îngerul. Ce lucru mare trebuie să fi fost pentru ei!

De ce era într-o iesle? Cât de bine s-au simțit păstorii în grajdul acela! Ce credeți că ar fi făcut un teolog acolo? Și-ar fi pus o clemă de rufe pe nas și ar fi strigat:

„Scoateți-mă afară de aici!” Înțelegeți? El ar fi ieșit din locul acela pentru că era în mizerie.

Dar pentru păstori era un acasă. Dumnezeu știe întotdeauna unde și cui să Își trimită Mesajul. Vedeți? Așa este.

Păstorii se simțeau foarte bine în grajd cu Mielul lor. Mesajul vestit de îngeri era acum o realitate. Ce minunat! Ei se aflau în prezența lui Mesia, Cuvântul împlinit al Mesajului lor. Când păstorii au auzit că Mesia era pe pământ, s-au grăbit să vină în prezența Lui, chiar în mediul lor (într-un grajd), și au văzut că Mesajul era adevărat și că s-a împlinit întocmai. Ce au simțit acești oameni când au văzut ce lucru mare a făcut Dumnezeu pentru ei?

Învățații nu s-ar fi simțit bine într-un asemenea loc și s-ar fi grăbit să plece de acolo. De ce au venit Mesagerii la niște păstori obișnuiți? Poate că unii dintre ei nu știau să-și scrie nici numele. Foarte ciudat. Când a fost aici pe pământ, Isus i-a ales pe păstori să păstorească oile Sale. El l-a întrebat pe Petru: *„Simone, Mă iubești mai mult decât aceștia?”*

„Da, Doamne”, l-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.”

„Paște oile Mele!” (Ioan 21.15). Totuși, Biblia spune că Petru era un neștiutor și un neînvățat.

Membrii bisericii acestor zile din urmă, preoții și societatea bine instruită de astăzi, ar fi ieșit afară din staul.

Sunt sigur că mulți dintre voi ați înțeles cum miroase un staul din Iudeea, cum arată și ce fel de animale sunt ținute acolo. Mulți dintre înțelepții de astăzi nu ar fi de acord să intre într-un asemenea loc; nu ar merge nici măcar până la ușă. Dar în

nemărginita Sa înțelepciune, Dumnezeu a găsit cu cale să o descopere la cei care o vor primi. Cu siguranță, savanții și înțelepții acestei zile nu ar fi primit-o. Ei ar fi fost foarte umiliți să meargă într-un astfel de loc.

Mai mult, dacă s-ar întoarce în biserica lor și ar mărturisi că au fost la o asemenea întrunire și au crezut niște păstori fără școală, care vestesc un astfel de fenomen supranatural, ar fi excomunicați. Ar fi fost excluși din înalta societate a Betleemului dacă s-ar fi descoperit că stau și ascultă ce spun niște păstori neînsemnați. Desigur, ar fi fost umiliți dacă ar fi acceptat și ar fi crezut asemenea erezii care pretindeau că Dumnezeu Și-ar fi trimis mesajul la niște păstori needucați. Ei și-ar fi pierdut afilierea, ar fi trebuit să dea înapoi toate actele și nu ar mai fi fost recunoscuți ca membrii ai grupărilor oficiale din timpul acela. De ce aceasta? Pentru că au ascultat Mesajul adus de niște oameni fără școală.

Preoții ar fi spus: „Cum îndrăznești? Vii în sanctuarul meu cu o asemenea erezie, cu o asemenea prostie adusă de un neînvățat din pădure, care nu cunoaște nici Abecedarul?” Dar el crede Mesajul pe care l-a adus un Înger care a venit jos.

Ce s-ar fi întâmplat dacă omul ar fi spus: „Eu am văzut Mesajul Lui adevărat! Îți dau imediat hârtiile și ies din societatea aceasta!”? Vremurile se schimbă, dar oamenii nu. Astăzi s-ar putea întâmpla din nou. Ei ar fi aruncați afară din bisericile lor.

Dar păstorii s-au simțit foarte bine în locul acela cu Mielul lui Dumnezeu, și fiecare păstor adevărat face același lucru. Când un păstor adevărat vede Cuvântul lui Dumnezeu făcut viu și adevărat, când vede împlinită promisiunea Lui, acel păstor este chiar acasă. Mie nu-mi pasă ce spune oricine altcineva, acolo este Dumnezeu care a promis și a împlinit.

Ei spun: „Zilele minunilor au trecut. Astăzi nu mai există botezul cu Duhul Sfânt, pentru că acest lucru a fost numai pentru apostoli.”

Dar un păstor adevărat al Cuvântului trebuie să predice, în puterea învierii, că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. În ziua de Rusalii Petru a spus: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.*” (Fapte 2.39). „Oriunde îi va chema Domnul”, se adeverește aceeași făgăduință și aceeași binecuvântare. Un păstor adevărat, care-și hrănește turma cu Cuvântul, vede acest lucru împlinit, iar atunci nici chiar toți teologii lumii nu mai pot să i-l ia. De ce? Pentru că el știe că acesta este Cuvântul vorbit de Dumnezeu. Aceasta-i tot. Întotdeauna este numai Cuvântul lui Dumnezeu.

Cuvântul Lui a fost făcut trup și a locuit printre ei, dar ei nu au știut. El a promis același lucru astăzi și mă întreb dacă noi Îl vom recunoaște.

Cei mândri și deștepți nu au primit un lucru ca acesta niciodată. Părerea lor era că dacă Mesia este cu adevărat pe pământ, trebuie să vină la denotațiunea lor; că gruparea lor Îl va primi, altfel El era greșit. Gândiți-vă bine! Ei spuneau că dacă nu se întâmplă în gruparea lor... dar cred că ați înțeles că Dumnezeu n-a ales niciodată pe cineva dintre ei. El i-a ales întotdeauna pe cei care nu au avut nici o legătură cu acestea. De ce? Pentru că ei vor spune: „Vedeți ce am făcut noi?” Și astăzi vor face la fel. Dar Dumnezeu îi alege pe acei „nimeni”; acesta este motivul pentru care El a ales păstori. Păstorii se simțeau ca acasă în timp ce stăteau lângă Mielul lui Dumnezeu în acel grajd neînsemnat. Cuvântul Său devenise trup printre ei, dar cei înțelepți și mândri nu L-au acceptat. Ei au trecut pe lângă El.

Același lucru este valabil și astăzi și în toate timpurile. Așa a fost în zilele lui Martin Luther; așa a fost în zilele lui John Wesley și la fel în zilele pentecostalilor. Dar Dumnezeu nu se oprește în lucrarea Sa din cauza unei organizații omenești. El mișcă Duhul înainte ca să adeverească Cuvântul Său. Ar fi trebuit să vină în clasa propriului lor consiliu sau nu L-ar fi primi. Adevărul este că bisericile de astăzi sunt atât de încăpățânate încât fac numai ce vor, iar în final unesc toate bisericile împreună. Ei caută un mesager care să-i unească pe protestanți, pe catolici, ortodocși și pe ceilalți pentru a forma o mare biserică...

Fraților, eu am avut privilegiul să predic în fața a sute de religii diferite și pot spune că peste tot sunt oameni buni. Acum aș vrea să fiți însă atenți, fiindcă profetesc: „Fiecare organizație va trebui să accepte unificarea, deoarece toți cei care o vor refuza vor fi desființați. Vă vor sili!” Ați citit anunțul din ziarul „Tucson astăzi”? Acolo scria că în Missouri au fost ordinați preoți catolici pe posturile unor predicatori protestanți. Și cine a fost de acord cu acest lucru? Prezbiterienii, baptiștii, luteranii și Adunările lui Dumnezeu. Acest lucru îl spune ziarul „Tucson astăzi”.

Oh, este șocant! Dar nu oamenii sunt vinovați, ci conducătorii eclesiastici și guvernamentali, care răsucesc lucrurile într-acolo, sistemul care vă aruncă înăuntru fie că vreți sau nu. Voi nu puteți să mai fiți o organizație și să scăpați de această mânie care vine peste pământ, și puteți vedea dacă nu este așa. Judecați voi înșivă dacă este adevărat sau nu. S-ar putea ca atunci când se vor întâmpla aceste lucruri să nu mai fiu printre voi, dar voi să reascultați aceste benzi. Dacă nu va fi așa cum v-am spus, să știți că am fost un martor fals, dar dacă se va întâmpla întocmai, v-am spus adevărul.

Ei au numit aceasta „lucrarea unui duh rău împotriva gândirii lor pozitive”. Da, astăzi se pot auzi multe discursuri despre gândirea pozitivă. Ce este aceasta? Prezentarea unei probleme subliniind numai partea ei pozitivă. Aceasta este ceea ce face diavolul. Există Unul singur care conduce totul și acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă gândurile voastre sunt împotriva Cuvântului, uitați-le! Gândirea voastră să fie conform Cuvântului!

Ei s-au gândit: „Mesia nu poate veni într-un asemenea loc, într-o asemenea mizerie!”

Puteți să vă închipuiți ca un mare preot pedant și învățat, sau un alt preot sau teolog strălucit, ar putea să vină într-un grajd plin de gunoi ca să asculte mesajul unui sărman păstor smerit și fără școală, care spune: „Vă pot dovedi că Acesta este Copilul! Acesta este Mântuitorul!”?

Știți ce ar spune oamenii? „Omul este onest, este foarte sincer în ceea ce spune, dar este absolut greșit!”

Eu am întâlnit oameni care duc o viață foarte sfântă și cărora nu le poți reproșa nimic, dar care spun despre cei ce vestesc Adevărul: „Cu toată sinceritatea lui, omul acesta este greșit! Nici măcar nu știe despre ce vorbește, pentru că Dumnezeu nu ar face așa ceva!”

Dar păstorii au avut dovada: „Mergeți sus în grajd și vedeți dacă Copilul făgăduit nu este așezat acolo!”

Cei înțelepți vor spune: „Vorbiți așa pentru că ați fost vrăjiți de un duh rău!” Totul era conform Cuvântului lui Dumnezeu, dar ei erau prea orbi ca să vadă și să Îl recunoască, teologia lor i-a orbit complet. Ce tragedie!

„Într-un asemenea loc? Într-o asemenea mizerie? Într-un grajd?”

De ce să fi ales Dumnezeu un asemenea loc când ei au avut totul pregătit pentru El? Totul era pregătit pentru venirea Lui, dar iată că atunci când acest lucru s-a împlinit, Mesajul nu a mers la învățătorii lor, ci la un grup de păstori neînvățați. „Fiul lui Dumnezeu să se nască într-un grajd obișnuit? Într-o iesle cu fân? De ce? Nu este posibil așa ceva!” Astfel, ei nu au putut să creadă aceasta, deoarece era atât de umil.

Totul este atât de simplu încât înțelepții nu pot să vadă, li se pare imposibil. Aceasta îi zăpăcește pentru că este prea simplu. Ei Îl caută pe Dumnezeu în depărtare și nu văd că El este chiar aici. Vedeți? Ei privesc după ceva din depărtare deși El este chiar aici cu ei: Hristos, înviat din morți, Același ieri, azi și în veci.

Toate lucrurile lor mari au fost ocolite. A fost o realitate venirea lui Mesia? Amin.

Astăzi știm că acesta este adevărul. Noi credem aceasta și o acceptăm din inimă.

Dacă Dumnezeu a promis ceva pentru acest Crăciun, dacă a dat o făgăduință pentru această zi și a dovedit că este realitatea, iar noi nu o acceptăm pentru că nu corespunde cu gustul nostru denominațional, dovedim că facem parte din aceeași categorie cu cei care au fost ocoliți în ziua aceea. Acesta este motivul pentru care suntem într-o încurcătură atât de mare în acest Crăciun.

Isus Hristos nu este mort! El este viu și astăzi este aici. Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci. În Ioan 14.12 El a spus: „...*cine crede în Mine...*” nu cine se preface că crede, sau cine pretinde că crede, ci „...*cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele, mai multe decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.*” Eu L-am văzut în propria mea viață făcând mai multe asemenea lucruri decât atunci când a fost pe pământ și decât sunt scrise în Biblie. Lucrarea Sa trece însă peste capul celor înțelepți și este descoperită celor neștiutori, care vor s-o primească așa cum s-a rugat Isus. Astăzi, El a făcut mai multe lucrări decât atunci când a fost pe pământ. În cei treizeci și trei de ani de slujbă pe care îi am, eu L-am văzut făcând mai multe lucrări decât sunt scrise despre El în Biblie.

Dar indiferent ce a făcut El atunci, credeți că Sanhedrinul L-a crezut? „Ei bine”, ziceau ei, „Tu ești amăgit”. Unde era greșeala lor? În faptul că așteptau ca El să facă ceea ce spunea crezul lor, în loc să cerceteze Cuvântul ca să vadă ce a spus că va face Mesia în ziua lor. Aceeași greșeală o facem și noi astăzi și aceasta pentru că nu cercetăm Scripturile. Isus le-a spus: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc Cine sunt Eu.*” (Ioan 5.39).

Notați-vă că Dumnezeu a știut mai dinainte că ei vor face aceasta, de aceea, a trebuit să Își descopere mesajul la păstori. El știa că ceilalți nu Îl vor primi. Acum vedeți de ce a trebuit să fie păstori? De ce păstorii? Teologii nu o vor primi. De ce păstori din nou? Va veni contrar cu Cuvântul Său? Nu. Ei erau păstori și cunoșteau oile; și așa S-a născut El, o Oaie, un Miel. Notați, El era Mielul, iar păstorii erau

singura natură care L-ar accepta. Păstorul era singurul care ar accepta un miel. Ei știau cum să aibă grijă de un miel și așa este și astăzi când noi primim Mesajul Mielului.

Surprinzător... cei mai umili și needucați oameni Îl slăveau pe Emanuel într-un grajd, în timp ce înțelepții învățau teologia lor. Poporul venea din toată țara să aducă jertfe lui IaHVeH, jertfe despre care El spunea însă că sunt o putoare înaintea Sa. Dar păstorii Îl slăveau pe Emanuel, pe Dumnezeu Însuși făcut trup și așezat într-un grajd. Cei înțelepți și-au ridicat capul plini de îngâmfare, ca și cum ar ști ceva, dar Dumnezeu i-a ocolit pe toți. Vedeți? El face ceea ce promite că face, și o face întotdeauna. Dar gândiți-vă la acești păstori modești care stăteau într-un staul și Îl adorau pe Emanuel. Este cel mai uimitor lucru! Desigur.

După ce au mers în grajd și au văzut că Mesajul vestit de Înger era întocmai, ei au început să-L laude pe Dumnezeu pentru Mesajul aproape incredibil de care avuseseră parte. Comparați aceasta cu zilele noastre. Stați puțin și gândiți-vă la faptul că oamenii se rugau lui Dumnezeu și Îl slăveau pentru ceea ce a făcut, pentru ce au auzit și au văzut cu ochii lor și care s-a dovedit a fi Adevărul, pentru Mesajul care pentru cei înțelepți părea de necrezut. Adevărul legitimat în grajd era în contradicție cu toată gândirea eclesiastică, și totuși acesta era Adevărul. Este Adevărul, iar ei L-au crezut. Cât de nebună poate fi înțelepciunea omenească! Apoi spunând că un cor de îngeri le-a cântat primul „noel”(Crăciun). Vă puteți imagina ca un păstor care nu-și putea scrie numele și mirosea ca un țarc pentru oi, să meargă în jos pe stradă strigând: „Slavă lui Dumnezeu în înălțime. Noi știm că El este pe pământ.”

Preoții spuneau însă: „Bărbații aceștia și-au pierdut mințile! Căutați în registre și vedeți dacă sunt membri ai bisericii noastre, căci ne deranjează prin învățătura lor rătăcită. Duceți-i de aici căci nu vrem să pierdem din cauza lor credibilitatea pe care o avem la oameni.”

Ei bine, tu poți fi batjocorit de oameni, dar să fii glorificat în ochii lui Dumnezeu, deci fă-ți alegerea! Amintiți-vă că gustul religios al zilelor noastre nu este în

concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu. El nu are nouă sute șaiszeci și nouă de gusturi religioase, ci este un singur gust, un singur Cuvânt, un singur Dumnezeu. Aceasta-i tot.

Păstorii spuneau că îngerii au cântat primul „noel” și că ei au primit Mesajul de la unul din ei. Lor li s-a arătat un Înger care le-a adus un Mesaj, iar ei s-au dus în locul unde au fost trimiși și au descoperit că Mesajul era adevărat. Astfel, au spus: „Pe lângă aceasta, Îngerul a cântat primul „noel” pentru noi.”

Vă puteți imagina? Dar ei spuneau: „Bărbații aceștia săraci?” Lor nu li se întâmplase niciodată așa ceva, de aceea, pentru ei cuvintele păstorilor erau un fel de doctrină ciudată. Ei nu puteau s-o găsească în Scriptură deoarece nu le era dat s-o găsească. Pentru înțelepți, ceea ce spuneau păstorii era de necrezut deoarece ei nu trăiseră niciodată așa ceva. Era incredibil și totuși adevărat. Acesta este Adevărul. Noi știm că este adevărul. Gândiți-vă că primii convertiți ai lui Hristos și prima adunare au fost păstorii, nu clericii; păstorii, ciobanii. De ce păstorii? Aha.

Notați-vă! Ei Îl lăudau și Îl slăveau pe Dumnezeu pentru ceea ce au auzit și au văzut. Ei au fost primii oameni care au auzit îngerii cântând. Niciodată până atunci îngerii nu mai cântaseră vreodată în fața oamenilor. Gândiți-vă la corurile omenești cum se antrenau și exersau pregătindu-și vocile ca să cânte la nașterea lui Mesia; dar toate au fost ocolite. Îngerii au venit jos și au cântat în fața unor păstori obișnuiți, care nu aveau haine de clerici pe ei, ci haine de ciobani. Priviți cine a primit primul Mesaj. Este de neînchipuit.

Mesajul nu a venit în sinagogi, ci afară, în natură, în sălbăticie. Acolo a apărut Îngerul Domnului. Nu într-o biserică, ci în sălbăticie. Adevărul este că El n-ar fi fost binevenit într-o biserică. Ei se gândeau că era El și că Îl aveau, dar Dumnezeu a dovedit că aceasta era greșit. „*El poate să ridice copii ai lui Avraam din aceste pietre.*” Așa este.

Pentru prima dată îngerii au cântat la o sărbătoare din cer. Iov 38.7: „...stelele

dimineții izbucneau în cântări de bucurie și toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie.” Observ că unii dintre voi își iau notițe. Acest lucru s-a întâmplat atunci când Dumnezeu a făcut pământul. Iov era un bărbat renumit și înțelept, care era respectat de toți. El spunea: „*Dacă ieșeam să mă duc la porțile cetății, și dacă îmi pregăteam un scaun în piață,*

tinerii se trăgeau înapoi la apropierea mea, bătrânii se sculau și stăteau în picioare.

Mai marii își opreau cuvântările și își puneau mâna la gură.

Glasul căpeteniilor tăcea și li se lipea limba de cerul gurii.” (Iov 29.7-10). Totuși, el nu-și putea explica de ce a trebuit să fie tratat așa cum a fost tratat.

Astfel, Dumnezeu l-a întrebat: „*Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, pentru că vin jos să vorbesc cu tine.*” (Iov 38.3). Și când Dumnezeu a venit jos într-un vârtej de vânt, i-a zis: „*Iov, unde ai fost tu înainte ca Eu să fi așezat temeliiile pământului? Când stelele dimineții au cântat împreună și fiii lui Dumnezeu au strigat de bucurie; unde ai fost atunci, Iov?*” Iov s-a făcut tot mai mic atunci când Domnul l-a întrebat: „*Unde erai tu?*”

Vedeți, pentru prima dată, îngerii au cântat la o sărbătoare care avea loc în cer, dar pe pământ au cântat pentru prima dată la nașterea lui Emanuel, Dumnezeu cu noi, în fața păstorilor. Astfel, primele ființe umane care au auzit vreodată un înger cântând, au fost umilii păstori.

Credeți că Dumnezeu vă ascultă cântările când femeile voastre umblă cu fața vopsită, cu părul scurt și se îmbracă cu haine mulate pe trup? Dumnezeu a avut îngerii care L-au slăvit și L-au încântat cu mult timp înainte de facerea omului. Dacă voi duceți o viață imorală și purtați o îmbrăcăminte care este o scârbă înaintea lui Dumnezeu, cum puteți crede că sunteți primiți de El? Voi spuneți: „Păi eu aparțin la...”

Dar Dumnezeu te întreabă: „Unde erai tu când am întemeiat pământul? Pe ce sunt sprijinite temelile lui? Unde este axa în jurul căreia se învâрте? Unde ai fost tu când am făcut toate lucrurile?” Voi credeți că Dumnezeu are să ne întrebe ceva din înțelepciunea noastră. Înțelepciunea noastră este numai prostie pentru El. El face tot ce a spus că va face.

Observați. Dumnezeu hotărăște să facă o altă creație. El a creat pământul muritor, viața muritoare, iar Îngerii cântă în ceruri. Dar aici, El creează o nouă viață, viața veșnică pentru om și le cântă la supușii Lui prin îngeri: pe pământ, nu în ceruri. Cerul are viață veșnică. Vedeți? Când a venit la suprafață creația trecătoare, îngerii cântau în ceruri, dar când vine înăuntru creația veșnică, ei cântă la oamenii muritori: prima dată la păstori. Izbitor, nu-i așa?

El a început o nouă creație. Ce era aceasta? Crearea Lui Însuși. Cum? Dumnezeu a fost făcut trup și a locuit printre noi. Biblia numește aceasta „*Începutul creației lui Dumnezeu.*” Dumnezeu a fost creat în formă umană; Dumnezeu a locuit în Isus Cristos, Fiul Său. El Și-a creat un Cort al Întâlnirii din carne și oase și a locuit în El: Dumnezeu, Emanuel, „Dumnezeu cu noi.” El Și-a construit o Casă și a locuit în Ea, pentru ca prin Ea să Își descopere Cuvântul la aleșii Săi. Astfel, voi știți ce este Dumnezeu când voi Îl vedeți pe Hristos.

Întotdeauna când se naște un împărat se cântă și se sărbătorește evenimentul. Câți din voi știu aceasta? Desigur, unii cred că dacă acest Împărat a fost născut acolo jos, ar fi trebuit să alerge o femeie la sinagogă și să spună: „Pregătiți repede un pat și aduceți doctorii pentru că sunt pe cale să-L aduc pe Emanuel pe pământ!” Dar dacă această femeie sărmană din Nazaret, un orașel neînsemnat și mai mic decât Tucson, s-ar fi dus la marele preot și i-ar fi spus: „Sunt gata să-L nasc pe Emanuel!”, ei ar fi aruncat-o în închisoare. Cu siguranță așa s-ar fi întâmplat. Marele preot nu ar fi permis să ajungă la popor o erezie ca aceasta. El nu ar fi stat pentru aceasta, și nici astăzi nu ar sta, dar se întâmplă exact la fel.

Vedeți, acolo trebuie să se cânte... dar Lui nu i s-a cântat. Oamenii nu l-au cântat, pentru că nu l-au crezut. Voi trebuie să înțelegeți că și astăzi este același motiv

pentru care oamenilor le este rușine să Îl laude pe Dumnezeu; le este rușine cu Hristos. Marile catedrale nu vor primi botezul Duhului Sfânt. Ei s-au împietrit atât de tare prin căile lor ecleziastice, încât nu Îl vor primi. Dar Dumnezeu va găsi pe cineva prin care să poată fi slăvit. *„Dumnezeu poate să ridice fii lui Avraam din pietrele acestea,”* așa cum a spus Ioan. (Matei 3.9).

Notați, supușii Lui trebuie să Îi cânte, iar atunci supușii Lui au fost îngerii, care le-au cântat la păstorii care au primit Mesajul Lui.

Cine l-a auzit mai întâi? Desigur, supușii Lui. Cei care vor auzi mai întâi cântările în cinstea Împăratului, vor fi supușii Săi. Cine erau supușii Săi? Este ceva copleșitor, nu-i așa, fraților? Nu erau clericii, nici teologii sau oamenii denominaționali, ci păstorii. De ce? Pentru că S-a născut un Miel. Acesta este motivul. Vedeți? Supușii Săi au primit Mesajul și l-au crezut, iar Dumnezeu știa că ei vor crede. Întotdeauna Dumnezeu Își trimite Mesajul la cei care-L cred. El este toată înțelepciunea și știe unde să-Și trimită Mesajul pentru a fi crezut. El știe cine Îl va crede. Cel Preaînalt din ceruri și-a trimis Mesajul la cei mai neînsemnați oameni de pe pământ.

Isus a spus în Matei 5.3: *„Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor.”*

În Luca 1.52, când Duhul Sfânt a uns-o pe Maria, ea a spus: *„El i-a înălțat pe cei smeriți.”* Maria, mama lui Isus a spus că *„El i-a înălțat pe cei smeriți.”*

Luca a spus, de asemenea: *„Oamenii obișnuiți Îl ascultau pe El cu bucurie.”* Nu elita, teologii, doctorii în divinitate, ci oamenii obișnuiți, oamenii smeriți, Îl ascultau cu bucurie.

În toată Sfânta Scriptură, Mesajul răscumpărării a fost dat prin păstori și prin oi.

Trebuie să închei pentru că se apropie timpul închiderii. Motivul pentru care vă citesc toate aceste versete este ca să vă aduc la acest gând.

În toată Scriptura, răscumpărarea a fost reprezentată prin păstori și prin oi. Așa este. Noi toți suntem de acord cu aceasta. De ce? Toate acestea au fost simboluri și umbre. Dacă nu mi-am văzut niciodată mâna și m-aș uita jos la umbra ei, când văd că am cinci degete, știu că este reflectarea ei. Negativul reflectă pozitivul, iar umbra, realitatea. Acesta este motivul pentru care Mesajul răscumpărării a fost de la început în legătură cu oile. A fost prin oi și prin păstori, la care S-a descoperit pe Sine. Toate acestea au fost umbre și simboluri.

Să privim puțin la început. Când Adam și Eva au stat în prezența lui Dumnezeu ca să audă Mesajul Lui pentru ei, s-au învelit în jurul coapselor cu piele de oaie. Primul Mesaj care a fost auzit, a fost dat pe deasupra pieii unei oi moarte, care a fost omorâtă de Dumnezeu ca să-i înfășoare pe Adam și Eva în ea. Ei au încercat să-și facă propria religie din frunze de smochin, dar nu a mers. Sacrificiul oii a fost instituit chiar de la început pentru răscumpărare; sacrificiul oii.

Acum suntem pe cale să încheiem, dar mai întâi am să vă arăt de ce a trebuit să fie păstori. De ce? Pentru că El a trebuit să fie o oaie.

Profeții Vechiului Testament umblau înfășurați în piei de oaie. Noi știm cu toții aceasta. În felul acesta ei își arătau credința în Cuvântul Lui care anunța venirea Mielului desăvârșit.

Cuvântul lui Dumnezeu nu vine niciodată la un teolog, deoarece teologii sunt cei care Îl strică.. Așa este. Voi spuneți: „Ei bine, tipul acesta este un teolog.” Aceasta îl pune mai departe de Cuvânt decât orice altceva știu. Vedeți? Cuvântul Domnului Dumnezeu, Dumnezeul care nu Se schimbă, nu se schimbă niciodată. Oriunde în Biblie, Cuvântul lui Dumnezeu vine întotdeauna la profeți, nu la teologi sau doctori; la profeți. Și ei au fost refuzați și respinși de fiecare dată.

De obicei, profeții au fost păstori și s-au îmbrăcat în piei de oi pentru că ei purtau pielea oii pe care o pășteau, iar primul mesaj la o generație condamnată a fost pe deasupra pieilor de oi. Cum am spus deja, profeții purtau piei de oaie, deoarece mărturiseau că credeau că acolo urma să vină un Miel desăvârșit pentru sacrificiu. Cuvântul lui Dumnezeu a venit pe deasupra pieilor de oi. Acești profeți erau de obicei păstori. Avraam a fost păstor; Isaac a fost păstor; Iacov a fost păstor; Moise a fost păstor și la fel David. Toți reprezentanții lui Dumnezeu erau de obicei păstori.

Acum vom afla de ce vine Mesajul la păstori. Ei știau cât sunt de neajutorate oile dacă nu au un păstor care să le conducă. O oaie este complet neajutorată, nu poate găsi singură calea. Din cauza aceasta, Dumnezeu și-a asemănat copiii credincioși cu oile. Ei trebuie să fie călăuziți, dar să fiți atenți cine vă călăuzește! Nu luați un țap pentru că el vă va conduce în țarcul măcelarului. Dumnezeu nu ne dă niciodată un țap, ci ni l-a dat pe Fiul Său, pe Duhul Sfânt, ca să ne conducă. El este Călăuzitorul nostru. Nu un păstor făcut de oameni, ci un păstor dăruit de Dumnezeu, care hrănește turma cu hrana oilor.

Luați un porc și spuneți-i: „Voi face din tine un miel!” apoi spălați-l, pieptănați-l și hrăniți-l ca pe o oaie: cu o hrană deosebită. După aceea duceți-l pe un câmp cu lucernă, unde pasc oile. În momentul când va zări prima baltă cu noroi, porcul va fugi direct în ea și se va tăvăli în noroi. Vedeți? De ce? Pentru că are încă natura unui porc.

Acesta este motivul pentru care membrii bisericii de astăzi se complac în lucrurile lumii (Vedeți?), pentru că natura lor nu a fost schimbată. Ei vor mânca orice fel de lături eclesiastice și teologice, dar nu pot suporta Cuvântul lui Dumnezeu, cu toate că merg înăuntru și îl ascultă.

Voi știți că cel mai mare fățarnic din lume este o cioară bătrână. Conform Bibliei, Noe a dat drumul la două păsări să zboare. Corbul a plecat și nu s-a mai întors niciodată, deoarece este un mâncător de cadavre, un gunoier. El stă pe cadavre și își umple măruntaiele cu mortăciuni. Dar când Noe l-a lăsat pe porumbel să

zboare, el nu a putut rezista în putoarea aceea și s-a întors înapoi la casa tatălui. El a ciocănit la ușă până când Noe i-a dat drumul înăuntru.

Un corb poate mânca toată ziua dintr-un cal mort, iar apoi să se alăture porumbelului și să mănânce împreună cu el grăunțe de pe câmp. Dar porumbelul nu poate mânca din calul mort și apoi grăunțe, fiindcă aceasta l-ar omorî. Vedeți? Porumbelul nu are fiere și de aceea nu poate digera mortăciunile.

Dacă unui porumbel al lui Dumnezeu, unei oi sau unui animal curat li se oferă lucrurile lumii, ei știu că Stăpânul lor a spus că *„Dacă iubește cineva lumea și lucrurile din lume, dragostea Tatălui nu este în el.”* (1 Ioan 2.15). Dacă-i dați ceva contrar Cuvântului lui Dumnezeu, el nu va suporta, dar diavolul poate să ia și Cuvântul și lumea și spune că totul este de la Dumnezeu. Dar voi nu puteți amesteca uleiul cu apa; ele nu se pot amesteca.

Toți acești păstori știu că oaia este lipsită de ajutor fără păstor. Fiind păstori, ei știu că oaia trebuie condusă.

Ce milă te cuprinde când vezi că astăzi ei încearcă să hrănească oile cu lături. Dar o oaie nu va mânca așa ceva! Nu domnule. Vedeți, ei încercau să hrănească oile cu lături, de aceea, atunci când a venit Cuvântul adevărat L-au respins pentru că erau atât de obișnuiți cu lăturile încât nu L-au cunoscut.

Același lucru se întâmplă și astăzi când Dumnezeu împlinește ceea ce a făgăduit. Ei sunt atât de obișnuiți cu lăturile, hrăniți cu lăturile, încât... Ei bine, nu vor asculta. Biblia spune: *„Așa cum se întoarce câinele la vărsătura lui și scroafa spălată la mocirla ei, așa fac și ei.”* (2 Petru 2.2).

Voi ascultați Cuvântul, apoi mergeți înapoi drept în vechea mocirlă, zicând: „O, acesta este fanatism! Să nu credeți așa ceva!”

Dumnezeu... Oile lui Dumnezeu fac la fel astăzi: ele trebuie să se încreadă în dieta Cuvântului. Ele nu vor primi nici o altă hrană. La oile adevărate nu le puteți da o dietă ecleziastică. Nu, nu! Voi mergeți și le spuneți, „Păi, noi vom fi toți împreună, pentru că Isus S-a rugat să fim una!” Voi ați auzit acest slogan cu câteva zile în urmă, aici la Tucson, dar aceasta este o minciună. Cum puteți face Cuvântul să se contrazică? Dacă Cuvântul s-ar contrazice, Dumnezeu n-ar fi mai mult decât un simplu om.

Isus a spus: „*Cum pot să mergă doi împreună fără să se învoiască?*” Cum o să-i luați pe metodiști, bapțiști, prezbiterieni, catolici, să-i adunați împreună și să fie una? Voi puteți fi una sub conducerea unui om, dar Isus a spus: „ei vor fi una așa cum Eu și Tu suntem una.” El vrea ca noi să fim una în El, care este Cuvântul. Amin. Acolo este una cu Tatăl. Tatăl este Fiul, Același, și este același Cuvânt, Cuvântul manifestat care Se descoperă în aceste zile, ca în trecut, pentru ca voi să puteți fi una.

Notați-vă că El a spus: „*Cum M-a trimis Tatăl pe Mine, așa vă trimit și Eu pe voi.*” (Ioan 20.21). Tatăl care L-a trimis locuia în El ca să Își confirme Cuvântul. Și același Isus care și-a trimis oamenii Lui, merge în oamenii pe care i-a trimis ca să împlinească ceea ce a spus. „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” (Ioan 14.12). Desigur, El s-a rugat ca noi să fim una, dar una cu El nu cu o organizație; nu una cu un sistem, ci una cu Dumnezeu. Noi trebuie să fim una așa cum este una Dumnezeu și Cuvântul Său; așa cum Isus și Dumnezeu era Una. Așa este. Și voi și Eu și Cuvântul trebuie să fim Una. Corect. Noi trebuie să fim una cu Cuvântul, nu cu ceea ce spune altcineva, pentru că Acesta nu este o interpretare personală. Voi să credeți numai ceea ce spune Cuvântul și atunci Dumnezeu va dovedi că este adevărat. Dacă credeți că a fost numai pentru apostoli, luați Cuvântul Lui pentru aceasta, mergeți, încercați o dată și veți vedea. Voi veți descoperi că va lucra și pentru voi la fel cum a promis. Da, domnule.

Oile nu vor mânca lăturile lor! Ele au nevoie de hrana oilor. În sfântul Ioan 10.27 scrie: „*Oile Mele cunosc Glasul Meu.*” Dacă El este Cuvântul, ce fel de Glas are? „*Oile Mele cunosc glasul Meu; ele nu-i vor urma pe străini.*” (v. 5). Vedeți? Isus a spus: „Ele nu vor urma un glas străin.” Deci, oile Lui nu urmează glasul străinului.

Ele nu îl vor urma.

Profeții, păstorii și oile Sale mărturisesc despre venirea Sa.

Acum priviți-L pe Dumnezeu Cel neschimbător în planurile Cuvântului Său în această zi, planuri care nu se schimbă. Gândiți-vă puțin: Dumnezeu care nu se schimbă.

Vedeți, dacă Moise ar fi venit cu mesajul lui Noe, nu ar fi avut niciun efect. Dacă Ioan Botezătorul ar fi venit cu mesajul lui Moise, n-ar fi fi mers. Dacă Isus ar fi venit cu mesajul lui Moise sau cu al lui Noe, nu ar fi mers. Dacă Wesley ar fi venit cu mesajul lui Luther, n-ar fi făcut nimic. Dacă penticostalii ar fi venit cu mesajul lui Wesley, nu s-ar fi întâmplat nimic. Chiar acum noi am ascultat mărturia că Dumnezeu merge tot timpul înainte. Urmăriți Cuvântul și atunci vedeți unde suntem.

Dacă toți acești profeți, toți acești oameni mari au fost păstori, atunci de ce Dumnezeu, care nu se schimbă, și-ar schimba metoda acum și să aducă Aceasta la teologi? Ei erau păstori, iar Mielul desăvârșit, Jertfa pentru păcat, trebuia să vină la ei.

Păstorii își cunosc oile mai bine ca oricare altul. Nimeni nu cunoaște oile ca un păstor. El este pregătit să facă aceasta și știe și ce fel de hrană mănâncă ele. El știe ce mănâncă oile și le cunoaște prin mâncarea pe care o mănâncă. Dacă ați vedea o oaie mîncînd lături, ați spune: „Luați gunoierul acela la o parte!” Vedeți? Deci Dumnezeu a știut unde să-i trimită.

Acum aș vrea să chemăm câțiva din profeții păstori ai lui IaHVeH ca să confirme că Dumnezeu a fost în acești păstori profeți îmbrăcați cu piei de oi. Îl vom chema întâi pe Moise. Să-l privim. Slujba lui ni-L va arăta pe IaHVeH în profetul Său păstor. Dacă vom mai avea timp, în următoarele zece minute vom lua încă unul. Dorința

mea este să vorbesc despre doi, dar poate ajunge și numai unul, Moise.

Deci, IahVeH s-a descoperit pe Sine în acest păstor profet. El a primit trei semne ca să-și dovedească slujba în fața bătrânilor lui Israel și a lui Faraon. Acum fiți atenți la acest păstor profet. Dumnezeu le-a dat întotdeauna profetilor Săi semnul supranatural, pentru a dovedi că era în ei. Dacă nu se întâmplă lucruri supranaturale, El nu este acolo. IahVeH nu s-a făcut niciodată cunoscut fără să fie urmat de supranatural. Acestea trebuie să fie oriunde este El. Dumnezeu a dovedit întotdeauna că era în acei profeți pentru că împlinea tot ce profeteau ei, desigur, dacă era conform Cuvântului Său.

Primul semn pe care l-a primit acest profet păstor a fost transformarea toiagului în șarpe. Al doilea semn a fost lepra de pe mână, iar al treilea, transformarea apelor Nilului în sânge. El i-a dat aceste trei semne ca să-i dovedească Egiptului și lui Israel că el era Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu.

Amintiți-vă că Moise a chemat la existență lucruri care nu erau. Așa este. A luat nisip, l-a aruncat în aer și a zis: „Să vină puricii!” Și puricii au venit. A zis: „Să vină muștele!” Și muștele au venit. „Să vină broaștele!” Și broaștele au venit. El a creat. Un om nu poate crea, dar Cel ce făcea aceste lucruri nu era omul ci IahVeH în profetul Său păstor. Amin.

Priviți. Al treilea semn pe care El i l-a dat lui Moise, nu a avut legătură nici cu îndeletnicirea lui și nici cu persoana lui.

Primele două semne au fost în legătură cu el și cu slujba lui, iar Biblia spune că ele erau singurele care aveau un glas. Dar cel de-al treilea semn nu avea niciun glas. Primele două semne se refereau la persoana lui Moise și i-au fost date pentru poporul său; ele aveau un glas. Dar al treilea semn a fost semnul morții; apa schimbată în sânge. Dacă sângele vostru s-ar transforma în apă, ați muri. Acolo unde este sânge, sânge vărsat, este un semn al morții. Așa a fost pentru Faraon. Al treilea semn a fost transformarea apei Nilului în sânge. Era un mesaj pentru

Faraon, ca să i se arate că Dumnezeu nostru este Dumnezeu peste Nil și peste zeul Nilului; El este Dumnezeu peste toate lucrurile și este pe cale să aducă moartea peste această națiune. Acesta este semnul sângelui. Oh, vai! Semnul direct al morții: sângele.

Celelalte două aveau glasurile profeției. Nădăjduiesc că voi citiți printre rânduri ceea ce spun. Deci, primele două semne aveau glasurile profeției pentru Israel, cu privire la viitorul lor. Aceasta este valabil pentru voi, care nu demult ați fost cu mine pe munte atunci când am aruncat piatra în sus la porunca Domnului.

Dumnezeu urma să schimbe natura și s-o facă să lucreze pentru ei. Priviți la stâlp; priviți la șarpe; priviți Marea Roșie și la ceea ce El a făcut acum. Priviți la îndemnul păstorului făcând o cale pentru ei ca să meargă. Bățul care a fost în mâna păstorului, a ocolit fiecare bucățică de teologie și toate lucrurile pe care le-au spus preoții; toiagul păstorului i-a condus drept înainte prin fiecare lucru imposibil pentru oameni. Atunci când Faraon încerca să se liniștească cu privire la transformarea apei Nilului în sânge și își spunea că desigur a fost o furtună puternică în munți și că de aceea s-a înroșit apa (datorită solului roșiatic care a fost spălat de ape - n.t.), Dumnezeu a făcut să cadă piatră și foc. Da, El a îngăduit să cadă piatră din cer și să vină muștele câinești.

Cum a făcut El toate acestea? Prin toiagul păstorului. Vedeți, nu a făcut-o conform unei cărți cu texte alese, nu pe baza părerii teologilor, ci prin toiagul unui păstor. Vom reveni imediat la aceasta. El a făcut toate acestea prin toiagul unui păstor, nu prin cartea de rugăciuni a unei denominațiuni. Toiagul păstorului conducea oile Sale, făcând calea clară așa că ei au mers spre țară prin Cuvântul Său făgăduit. Ce simbol minunat spre toiagul păstorului astăzi! El Își conduce oile spre Țara făgăduită, trecând pe lângă toată teologia și pe lângă tot ce este lumesc, pe lângă lucrurile lumii, pe lângă denominațiuni și celelalte lucruri. El este Cel care deschide calea și dovedește că Cuvântul Său este Adevărul; toiagul păstorului mergând înainte.

Notați-vă că este același toiag al păstorului care călăuzea oile... Credeți aceasta?

Cu siguranță, El este Cel care Și-a condus oile. El i-a eliberat din Egipt cu toiagul păstorului. Aș putea spune multe alte lucruri despre aceasta, dar aș vrea să atingem esențialul. El și-a condus oile în libertate și a trimis judecata peste cei care L-au refuzat. Același toiag care a devenit o binecuvântare pentru unii, a fost un blestem pentru ceilalți. Aceleași ape ale predicării lui Noe care l-au salvat pe el, a condamnat lumea. Același toiag care a călăuzit Israelul spre Țara promisă, i-a condamnat pe cei care au refuzat să-l urmeze pe profetul păstor. Așa este. Pentru cei neascultători, el a devenit toiagul judecății.

Observați cum vorbește Dumnezeu prin natură! O, dacă am avea mai mult timp la dispoziție! Eu mi-am notat aici: Dumnezeu vorbind în felul Său (în altă traducere: „vorbind în natura Sa”), dar nu am timp să vorbesc și despre aceasta.

Mai târziu vom privi îndeaproape și șarpele de aramă care a fost înălțat pe prăjină în pustie, pe un toiag de păstor. Aceasta vorbește despre adevărata răscumpărare pentru boală și păcat.

Când toiagul aruncat înaintea lui Faraon s-a transformat într-un șarpe, acesta a încercat să-l imite prin vrăjitorii săi. La fel face Faraonul modern de astăzi și credincioșii prefăcuți, imitatorii firești ai Mesajului. Ei încearcă să imite același lucru fără să știe de unde vine; aruncă Mesajul în aceeași oală cu denotațiunile, deși este atât de liber și de curat comparativ cu ele. Mesajul este ca aerul care nu poate fi închis. Cu siguranță! Dacă încercați să imitați, faceți o imitație.

Notați-vă că același toiag al păstorului a mâncat ceilalți șerpi. Unde au rămas șerpii lor? Vrăjitorii și-au aruncat toiegele la pământ și ele s-au transformat în șerpi, dar la sfârșit a fost ridicat un singur toiag. Isus a spus că „*Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece!*” (Matei 24.35). Aceasta vorbește despre adevărata răscumpărare pentru păcat, care urma să vină.

Eu am vorbit despre Israel și viitorul lui. Israelul a primit eliberarea din robia morții printr-un un profet păstor. Ei au fost aduși afară din robie prin toiagul unui profet-

păstor. Vedeți? Aceasta era o umbră spre Eliberatorul din moarte și iad din viitorul Israelului, printr-un Păstor Profet despre care vom vorbi.

După cum știm, Israel n-a acceptat Cuvântul Profetului Păstor, ci L-au respins. Oh, cât timp a făcut minuni, a fost un Om mare în ochii lor, dar când Și-a adus Mesajul situația s-a schimbat. După semne mari urmează venirea unui nou Mesaj, noi știm aceasta. Ei au cârțit în pustie și au murit cu miile. Mai exact, numai doi au răzbit și au fost salvați din două milioane și jumătate; doi din două milioane și jumătate.

Voi întrebați: „Dar ce s-a întâmplat cu ceilalți?” Ei au fost pierduți pentru veșnicie.

„Toți, frate Branham?” Da, pentru că Isus așa a spus Isus.

Ei au zis: „*Părinții noștri au mâncat mană în pustie și au băut din stâncă*”, dar El le-a răspuns: „*Toți sunt morți*”, separați veșnic, vedeți? Toți.

Notați-vă! Ei au murit pentru că s-au plâns de calea rânduită de Dumnezeu. Acum fiți atenți ca să nu pierdeți aceste ultime câteva remarci. Ei s-au plâns. Ce i-a făcut să moară în pustie? Ei s-au plâns de calea rânduită de Dumnezeu prin Mesajul unui om, a unui profet, de călăuzirea unui om. Spuneți-mi, când a folosit Dumnezeu vreodată un grup pentru a conduce? Nu veți găsi așa ceva în Biblie! Cuvântul a venit la Moise, adică la un singur bărbat.

Noi știm cu toții că Core i-a avut pe ai lui care s-au plâns că Dumnezeu nu ar fi drept să-Și aducă Mesajul printr-un singur om. El a zis: „*Noi toți suntem sfinți!* De ce nu putem avea o denomi-națiune? De ce nu putem să rânduim aceasta și să facem cutare sau cutare?”

Dar Dumnezeu i-a spus lui Moise: „*Depărtați-vă din mijlocul acestei adunări! M-am scârbit de ei!*” Amintiți-vă că Iuda spune în epistola sa, că aceleași lucruri se vor

Întâmpla în zilele din urmă. Așa este! *„Ei au pierit în răscoala lui Core.”* Noi știm ce s-a întâmplat cu Core și cu ceilalți care au pus sub semnul întrebării Cuvântul lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu în legătură cu conducerea poporului de către un singur om; de aceea au murit toți.

Acum Îl vom vedea pe Dumnezeu în păstorul profet, arătându-Și planurile de viitor în glasul următorul semn. Fiți atenți! Noi am înțeles glasul primului semn, iar acum dorim să-l privim pe următorul.

Observați. Moise a fost trimis la frații lui, care erau în robie, cu un Mesaj de eliberare, cu un semn de la Dumnezeu, ca să poată dovedi că este trimis de El. Israel a primit Mesajul Lui și a fost crezut de toți, dar în timpul de seară... Ei au mers pentru minunile Lui, dar când El Și-a dat Mesajul în timpul de seară, a fost diferit. Toți cei care nu au crezut Mesajul acela, au murit. Corect. Care era Mesajul? Era Mesajul judecății viitoare. La timpul de seară, Dumnezeu a trecut prin tabăra Israelului ca să vadă dacă poporul a crezut Mesajul păstorului-profet și toți cei care nu L-au crezut, au murit.

Imediat vom ajunge la marele Păstor. Observați slujba marelui Păstor Profet. Datorită minunilor săvârșite, toate bisericile Îl așteptau cu ușile deschise. Ei voiau să facă mari lucruri, iar popularitatea Lui a fost mare. Dar când a venit timpul de seară, după ce El a transformat apa în vin, a hrănit mii de oameni cu pâini și a înfăptuit multe alte minuni, a stat jos, a început să vorbească cu ei și a spus: *„Eu și Tatăl una suntem. De ce ziceți: „Arată-ni-L pe Tatăl”?”*

„Oh, frate, Omul acesta se face egal cu Dumnezeu?” Aceasta a fost prea mult pentru gândirea lor eclesiastică, dar era adevărul; El era. Vedeți? Când s-a întâmplat aceasta, mulți nu L-au mai urmat.

Apoi El S-a întors în jur și a zis: *„Dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și nu beți sângele Lui, nu aveți Viață în voi înșivă.”*

Ce credeți că putea să gândească o persoană deșteaptă, intelectuală, despre asemenea cuvinte? Pot să-mi închipui că preoții, care până atunci îi spusese „Bun venit” în Templu, acum se rușinau cu El. Închipuiți-vă că un om se ridică și spune: „*Dacă nu mâncați trupul Meu și nu beți sângele Meu...*” Ce ați crede? Ei au spus: „Omul acesta este un vampir!” De ce? Pentru că spunea: „*Mâncați trupul Meu și beți sângele Meu...*” „O”, spuneau ei, „El este un canibal, așa că orice om normal se va depărta de un lunatic ca Acesta!”

El nu le-a explicat ce înseamnă acele cuvinte, ci doar li le-a spus. A făcut aceasta ca să-i poticnească, să separe oile de capre. A făcut aceasta ca să scape de ei. Și așa a fost. Din momentul acela ei nu au vrut să mai aibă legătură cu El și L-au părăsit.

Acum priviți. La timpul de seară, Dumnezeu S-a dus prin tabără ca să vadă cine a crezut, iar în zilele marelui Păstor, a făcut același lucru. Urmăriți slujba marelui Păstor Profet. Fiți atenți însă: El venise numai pentru credincioșii Mesajului Său... Ceilalți nu au vrut să primească Mesajul de seară, nu L-au crezut. Ei n-au crezut că era Dumnezeu, ci au văzut în El doar un Om plăcut. Ei vedeau în El un profet, un Om cumsecade, dar adevărul este că El era mai mult decât atât. Și astăzi se învață la fel despre El: „El era un profet, un Om plăcut.” Dar El era Emanuel Însuși; era Dumnezeu manifestat în Isus Hristos, Fiul Său, făcându-L una cu Tatăl. El nu putea fi altcineva.

Zaharia 14.7 vorbește despre „*luminile de seară*”, despre Mesajul care vine din nou în timpul sfârșitului. Ați observat aceasta? Toți cei care l-au urmat pe Moise, au văzut Stâlpul de Foc care l-a identificat pe muntele Sinai. Moise le-a vorbit despre acest Stâlp de Foc din rugul aprins, care i-a spus acest Mesaj. Mulți dintre ei nu l-au crezut, dar toți cei care l-au urmat și au părăsit Egiptul, ieșind din lume, au trecut împreună cu el prin marea de despărțire și au mers în pustie. Ei au văzut același Stâlp de Foc despre care le-a vorbit el, și care l-a adevărit că este păstorul profet, păstorul oilor. Ei L-au văzut, dar mulți nu au crezut nici după ce L-au văzut.

Observați cum Dumnezeu care nu se schimbă, Marele Păstor Profet i-a luat din nou

pe cei care au stat cu El și cu slujba Lui, pe muntele Măslinilor. Marele Păstor Profet despre care vorbim, a fost Isus... ei L-au văzut și auzit pe Tatăl, același Stâlp de Foc adeverindu-L așa cum l-a adeverit pe Moise. Dumnezeu despre care vorbise Moise, a venit peste el și a dovedit printr-un Stâlp de Foc că El era IaHVeH care îl călăuzea. Dumnezeu era în păstorul profet ales de El.

Aici, El Îl ia pe celălalt Păstor Profet, marele Profet, adevăratul Miel, Isus, și alege trei bărbați, îi ia sus pe vârful Muntelui Măslinilor și acolo Isus este adeverit. El L-a deosebit de toți ceilalți oameni, spunând: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit; de El să ascultați!*” Când au privit în sus, ei nu au văzut niciun om, ci doar pe Isus. Corect. El era Acela! Aceasta o stabilește. Vedeti?

... Moise s-a aflat și el pe Muntele Sinai în prezența slavei Shekinah. Aceasta l-a schimbat la față, a primit o strălucire puternică, iar când a venit jos, a trebuit să-și pună un văl pe față; păstorul profet Moise, în care IaHVeH era într-o măsură, doar într-o măsură, a trebuit să-și acopere fața. El avea Cuvântul în gura sa.

Dar priviți! Ce s-a întâmplat când marele Păstor a fost în prezența slavei Shekinah? Aceasta l-a schimbat întreaga înfățișare, pentru că El nu era doar o parte din Dumnezeu. El era tot din Dumnezeu. El era Emanuel.

De ce a trebuit să fie păstori? Dumnezeu cel Atotputernic S-a înfățișat oarecum pe Sine Însuși în păstorul profet Moise. Priviți cum se face Dumnezeu cunoscut pe Sine. Aceasta este ultima mea remarcă. Priviți-l pe Moise sub ungerea Lui, în prezența Stâlpului de Foc. Pe munte era numai Moise și IaHVeH. Amin. „Amin” înseamnă „Așa să fie!”

Observați, Domnul i-a spus: „*Bagă-ți mâna în sân.*” (Exod 4.6). Fiți deci atenți la vocea celui de-al doilea semn. „*Bagă-ți mâna în sân!*” Nu avem nici un motiv să credem că Moise era stângaci. Prin urmare, el a băgat mâna dreaptă în sân, pentru că cei mai mulți oameni sunt dreptaci. Fiți atenți ce reflectare a lui IaHVeH avem în păstorul profet Moise. Moise Îl reprezenta pe Dumnezeu deoarece Dumnezeu era

În Moise.

Priviți-l punându-și... „mâna în sân”. Ce semn! El stătea acolo cu mâna dreaptă pe inimă, pe locul unde erau ascunse încă de la începutul lumii tainele răscumpărării. Aici puteți vedea de ce El i-a ales pe păstori. Noi știm cu toții că Isus este Mâna dreaptă a lui Dumnezeu. Aici este Moise înfățișându-l pe El exact. El ținea tainele Tatălui și ni le-a arătat. Când și-a scos mâna dreaptă din sân, era plină de lepră mortală. Acesta era un simbol spre ceea ce avea să facă Dumnezeu cu Mâna Lui dreaptă. Lepra este incurabilă. Lepra care a apărut pe mâna lui Moise nu era o lepră obișnuită, în stadiu de început, ci era deja în stadiul final, deoarece mâna îi era albă ca zăpada. Mâna lui a fost lovită de o boală foarte periculoasă. Ce s-o fi gândit Moise când și-a scos mâna dreaptă, care era pe inima lui, și a văzut-o plină de lepră? Lepra simbolizează păcatul incurabil și în ultimul lui stagiu.

Fraților, aceasta era lumea când Dumnezeu Și-a tras Mâna dreaptă din sânul Său. Lumea era lovită cu lepră mortală, fără niciun leac. Așa este și în seara aceasta, pentru că ei nu vor primi remediul. Remediul a fost făcut la Calvar, dar oamenii vor să ia o prescripție făcută de om în locul Prescripției lui Dumnezeu pentru păcat.

Notați că aceasta nu vine niciodată treptat, cum vine lepra, ci vine dintr-o dată. Când el și-a tras mâna, aceasta era lovită, era plină de lepră. Observați ce a spus Dumnezeu: „Tu nu vei aluneca treptat în păcat, ci în ziua în care veți mânca din el, veți muri.” Aceasta-i corect, *„în ziua în care mâncați din el.”*

Profetul-păstor s-a lovit pe sine. El și-a băgat mâna în sân la porunca lui Dumnezeu și a scos-o afară lovită de lepră. Profetul păstor a făcut-o de bunăvoie. Și marele Profet Păstor, Isus, a făcut-o de bunăvoie. *„Îmi dau viața. Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine.”* (Ioan 10.17b-18a). El a fost marele Păstor, marele Profet Păstor. *„Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau de la Mine.”* Acest lucru nu a venit treptat, ci dintr-o dată. Marele Păstor a luat vina noastră și S-a lovit pe Sine; a luat păcatele noastre și le-a așezat peste Sine Însuși. Nu-i de mirare că poetul a scris:

În mijlocul stâncilor topite și cerurilor întunecate,

Salvatorul meu Și-a plecat capul și a murit,

Deschiderea perdelei a descoperit calea,

Spre bucuriile cerului și nesfârșita zi.

Acest secret a fost ascuns sute de ani în sânul lui Dumnezeu, acoperit de Mâna Sa dreaptă, Isus. Marele Păstor a luat asupra Lui Însuși vina noastră, a făcut-o pentru noi. În Isaia 53.5 citim: *„El a fost străpunș pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa care ne dă pacea, a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* Secretul vindecării divine era ascuns în sânul lui Isus Hristos, în Dumnezeu. El era la dreapta lui Dumnezeu. Acesta este singurul Miel care a ținut secretul în sânul Său. Acesta este motivul pentru care El a fost simbolizat întotdeauna printr-o oaie. Prima a fost o oaie, iar ultimul a fost un Miel (o oaie). De aceea, vestirea nașterii Lui a fost adusă la păstori: ei știau cum să aibă grijă de Oaia lui. Acum înțelegeți? Observați. *„El a fost străpunș pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El.”*

Lepra a venit repede, și s-a dus repede, dar nu mai devreme ca mâna dreaptă să fie scoasă a doua oară din sân. Boala mortală s-a dus când el a scos mâna din sân a doua oară. Când marele Păstor, Profetul Oaie, a atârnat pe crucea de la Calvar și a plătit întreaga pedeapsă pentru păcatele noastre, a strigat: „S-a isprăvit!” În momentul acela s-a terminat cu păcatul. Pedepsa a fost plătită și datoriile achitate. Aceasta n-a durat un an, nici până când și-a făcut apariția un reformator, ci s-a terminat chiar atunci.

Păcatul a venit într-o clipă, prin încălcarea legii lui Dumnezeu, prin călcarea unui Cuvânt. Frații mei, în seara aceasta, sufletul vostru este deasupra iadului atârnat de un lanț. Dar acest lanț nu este o denomi-națiune sau vreun crez prin care trăiți;

acest Lanț este Cuvântul lui Dumnezeu. Isus i-a dat omenirii Cuvântul Său ca să trăiască prin El, iar Eva a rupt numai o verigă mică din acesta. Orice lanț este atât de tare cât cea mai slabă verigă din el. La începutul Cărții a fost pus deoparte un singur Cuvânt.

Isus a venit la mijlocul Cărții și a spus: „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4). Acesta a fost mijlocul Cărții.

La sfârșitul Cărții El spune: „*Oricine scoate un Cuvânt, interpretează un Cuvânt, oricine scoate un Cuvânt afară de aici, îi voi scoate partea lui din Cartea Vieții.*” Voi treceți peste iad ținându-vă de Cuvântul lui Dumnezeu. Să nu lăsați pe cineva să vă forțeze să primiți în voi ceva ce nu este „Așa vorbește Domnul!”

Ei spun: „Noi am făcut totul. Noi am făcut totul.” Poate așa s-au gândit și marii preoți în zilele Marelui Păstor. Aceasta a gândit Eva. Aceasta este ceea ce i-a spus Satan: „Sigur Dumnezeu nu o să...” Dar El a făcut-o, pentru că a spus că o va face. Și acesta-i motivul pentru care El o va face din nou astăzi.

Nu-i nici o mirare că El a spus: „*Cum a fost în zilele lui Noe, când au fost salvate opt suflete, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului.*” (Luca 17.30). Vedeți? Și încă câteva: „*Pentru că strâmtă este poarta și îngustă cărarea care duce la Viață și puțini vor fi cei care o vor găsi.*” Corect. „*Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea.*” (v. 13).

Când marele Păstor, marele Profet Mielul, a fost lovit, a spus: „*S-a isprăvit!*” În momentul în care marele Păstor a fost lovit, s-a terminat. Păcatul a fost plătit, nu mai există! Omul era din nou curat pentru că pedeapsa a fost plătită. Toți credincioșii ale căror nume au fost scrise în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii, au primit iertarea păcatelor în momentul în care a spus Isus: „*S-a isprăvit!*” Marele Păstor a venit pentru oile Sale. Totul s-a isprăvit. Mâna dreaptă a lui Dumnezeu a fost scoasă din sânul Lui, lovită. Apoi, de Paști, El a făcut-o din

nou (Amin), a ridicat-o din nou la sânul Său și a întins-o jos către voi și mine în forma Cuvântului Său, să ne răscumpere înapoi la grădina originală din care ne-a luat păcatul. Taina ascunsă a inimii Lui a fost descoperită printr-un Profet Păstor. Totul a fost descoperit printr-un Păstor, printr-un Profet Păstor.

Nu este de mirare că munții au sărit și au strigat în ziua aceea. Nu vă mirați că soarele și-a ascuns fața și a strigat de bucurie. Nu vă mirați că întreaga natură s-a dezlănțuit: vântul a scuturat pomii până când i-a scuturat și i-a scuturat, s-au bucurat și au sărit. Ei L-au văzut pe Profetul Păstor pe munte, răscumpărând fiecare nume din Cartea Vieții. Ei au văzut că propria lor natură a fost răscumpărată, așa că au strigat și au sărit. Lumea a mers într-un cutremur, munții s-au rupt și stâncile s-au prăbușit, soarele a mers jos și toate celelalte. Era ca o adunare în care păstorul vă descoperă că totul s-a isprăvit.

Eu am văzut cum oamenii săltau de bucurie și erau copleșiți, dar nu a fost rănit nimeni. Și eu am văzut întâlniri unde Puterea lui Dumnezeu a fost descoperită la oamenii care erau liberi de lume și de lucrurile lumii, iar bucuria lui Dumnezeu a umplut adunarea. Ei stăteau acolo, strigau, plângeau și implorau cu voce tare slava lui Dumnezeu și îndurarea Lui. Eu nu am văzut niciodată ceva nepotrivit. Toți erau întotdeauna corecți, în ordine pentru că au recunoscut că numele lor au fost scrise în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii... Marele Profet Păstor le-a adus mesajul salvării și ei au fost eliberați; Profetul Păstor. Indiferent ce spuneau religioșii despre acesta, ei știau ce s-a întâmplat. La fel cum au făcut păstorii lor acolo înapoi, ei știau ce a avut loc.

Niciun om nu are dreptul să meargă la amvonul sfânt să predice Cuvântul, decât dacă L-a întâlnit el însuși pe Dumnezeu pe terenuri pe care niciun teolog nu poate explica, la fel ca Moise. Moise a fost acolo și nu a contat că mesagerii Israelului au spus: „Oh, este un non sens! Doar ți-ai imaginat că ai văzut aceasta. Este non sens!”, el a fost de neclintit. Nimeni nu putea să-i ia ceea ce posedă. El era sigur pentru că trăise personal experiența aceea supranaturală. El știa și nu i-o putea lua nimeni. A fost acolo, lui i s-a întâmplat. Niciun om nu are dreptul să meargă la amvon pe baza unui grad academic sau teologic, nici pe baza unui titlu sau doctorat, și să aibă pretenții pentru vestirea mesajului lui Isus Hristos, până când

nu L-a întâlnit mai întâi pe Dumnezeu față în față, în Stâlpul de Foc. El nu are niciun drept să se numească singur un mesager al Său. Dar dacă tu ai trăit această experiență cu El, nici chiar toți teologii din lume nu ți-o pot lua. Ți s-a întâmplat ție, ai fost acolo și știi aceasta. Ție nu-ți pasă ce spune oricine altcineva, nici cât de mult spun: „Zilele minunilor au trecut! Astăzi nu mai este așa ceva!”, ți s-a întâmplat ție și este conform Cuvântului.

Acesta este motivul pentru care Moise a cunoscut Vocea care i-a vorbit, a știut că era Vocea Cuvântului. El știa că Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „*Sămânța ta va sta acolo patru sute de ani, dar Eu îi voi elibera.*” Moise știa că cei patru sute de ani s-au împlinit și că el era chemat să îi scoată afară.

Bărbați și femei, Dumnezeu a făgăduit că în aceste zile din urmă va turna Duhul Său peste toate trupurile. El a făgăduit că va trimite botezul Duhului Sfânt și că va chema o Mireasă fără pată sau zbârcitură. Da, El a făgăduit aceasta și o va face. Să nu-i ascultați pe acești predicatori plătiți, pentru că ei vă vor duce în rătăcire. Duhul Sfânt este Păstorul care vă hrănește cu hrana oilor din Cuvântul Său. Hrana, Cuvântul, vine întotdeauna prin Păstor. El este Păstorul nostru. Ascultați-L, pentru că voi sunteți oile turmei Lui. Dacă sunteți oi, auziți Glasul Lui, nu ceea ce spune altcineva; voi auziți ce spune El. Voi nu veți asculta nici o voce străină.

Oh, vai! Ascultați-L din nou pe marele Păstor Profet care interpretează și li se prezintă lor. Priviți ce a spus Ioan când stătea în râul Iordan. El a stat acolo, a predicat și a spus: „*Vine ceasul...*”

Ioan era fiul unui preot, iar fiii urmau întotdeauna linia tatălui lor. Așa au luat naștere și numele noastre de familie. Oamenii erau numiți după ceea ce făceau. Astfel, se presupunea că Ioan va fi un preot, ca tatăl său.

Voi știți că Îngerul Domnului a venit la tatăl său, care era preot, și i-a vestit nașterea lui Ioan, iar când a mers acasă la Elisabeta, ea deja era în luna a șasea. Dar ea era speriată pentru că copilul nu se mișcase încă, nu avea încă viață, ceea

ce era anormal.

Duhul Sfânt, Îngerul Domnului a mers și la Maria și i-a spus că va avea un Copil fără să cunoască vreun bărbat. El i-a spus și despre situația Elisabetei.

Maria a mers pe dealurile Iudeii să vorbească cu Elisabeta, iar când a întâlnit-o, i-a spus că urma să fie mamă, dar Elisabeta nu putea înțelege cum era posibil fără să cunoască niciun bărbat. Atunci Maria i-a spus: „Duhul Sfânt m-a umbrit și mi-a spus că Sfântul care va fi născut din mine va fi numit Fiul lui Dumnezeu, iar eu Îi voi pune Numele Isus.” Când Numele Isus a fost pronunțat pentru prima dată de buze umane, micuțul copil mort în pântecul mamei sale a săltat de bucurie, deși nu se mișcase niciodată până atunci.

Numele lui Isus Hristos a făcut ca un copil mort să primească viață. Ce ar trebui să facă Numele Isus într-o biserică ce pretinde că este născută din nou?

Noi stăm oțetiți, ca murăturile și lăsăm ca toate relele să vină asupra noastră. Ne este frică să ne ridicăm, să mărturisim ceea ce credem și să dăm pe față toate aceste non sensuri, astfel încât să-L facem pe Isus Hristos Același ieri, azi și în veci. Aceasta este săptămâna Crăciunului. Lăsați-i afară pe acești moși Crăciun și toate prostiile comerciale! Unde scrie în Biblie despre moș Crăciun? Acesta este doar un mit roman care nu are nici o valoare. Nu există așa ceva. Nu vă învățați copiii cu un nonsens ca acesta, pentru că într-o zi va trebui să le spuneți că a fost o poveste mincinoasă și că i-ați mințit. Aceasta va dăuna mărturiei voastre despre Isus Hristos, căci ei vor spune: „Poate și aceasta este la fel ca povestea despre moș Crăciun.” Puneți-l pe Isus Hristos, Marele Păstor Profet înapoi în Crăciun, unde Îi este locul.

Ascultați-l pe profetul Ioan în timp ce stătea acolo. Noi știm cu toții că el a fost un mare profet păstor și că a avut un Mesaj. Îngerul știa că el urma să-L prezinte pe Isus.

Ioan nu putea merge la niciun seminar pentru că ei ar fi spus: „Îl cunoști pe doctorul cutare și cutare. El este omul potrivit să ocupe locul acesta! El trebuie prezentat poporului! Tu știi că doar...” Vedeți? El nu se putea amesteca cu oamenii.

Noi știm că el a fost dus în pustie la vârsta de nouă ani, ca să fie pregătit de Dumnezeu pentru lucrarea la care era chemat. De aici vin păstorii. Mesajul lui n-a fost ca al unui teolog, cu cuvinte mari, umflate de ceva rang, ci a spus: *„Pui de năpârci...”* El îi numea pe oamenii religioși: „pui de năpârci”. Aceasta este ce a văzut în pustie, șarpele. Cel mai de jos lucru pe care a putut să-l găsească a fost un șarpe; și i-a numit pe preoții, clericii și teologii acelei zile, *„pui de năpârci.”* *„Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? Să nu credeți că dacă spuneți: „Noi aparținem de cutare sau de cutare!” veți scăpa de mânia viitoare, căci Dumnezeu poate să ridice fiii lui Avraam din pietrele acestea.”* Tot în pustie, a văzut șerpi, pietre și copaci, de aceea a spus: *„Iată că securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor.”* Vedeți, acesta era mesajul lui. El nu cunoștea cuvintele umflate ale unor mari doctori în divinitate, care puteau explica totul, ci a predicat în concordanță cu natura.

Aceleași cuvinte le folosim și noi: toiagul păstorului, păstorul, oile, totul într-o armonie perfectă cu natura.

Ce a făcut el? Ioan a avut de făcut un lucru mare: el era cel care avea să-L cunoască pe Mesia. Astfel, a spus: „El este în mijlocul vostru, dar nu-L cunoașteți pentru că sunteți atât de încurcați de teologia voastră, încât nu știți unde sunteți.”

Într-o zi, Ioan l-a văzut pe Isus venind și a zis: *„Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!”* (Ioan 1.29). Mielul! Aleluia! Adevărata Ispășire. Acolo stătea Cel care fusese simbolizat prin fiecare miel jertfit pentru păcat, începând din Eden, un Om obișnuit care venea jos la râu.

Desigur, ei l-au întrebat pe Ioan: „Cum l-ai recunoscut? Noi nu vedem nimic

deosebit la El.”

Atunci Ioan le-a răspuns: *„Am văzut Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel peste El și o Voce a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi place să locuiesc.”*

Priviți Porumbelul și Mielul. Vedeți? Așa este. Ce s-ar fi întâmplat dacă acolo ar fi stat un lup? Porumbelul nu s-ar fi coborât niciodată peste el. Dumnezeu S-a simbolizat pe El Însuși printr-un Porumbel, care este cea mai blândă pasăre, iar pe Fiul Său L-a simbolizat printr-un Miel, care este cel mai blând animal de pe pământ. Vedeți, cea mai curată dintre păsări, porumbelul, nu cioara sau corbul, iar jos nu aștepta un porc sau un lup, ci un miel. Nicio altă natură nu s-ar fi contopit împreună.

Și notați! Când Porumbelul vine peste Miel, Acesta îl conduce. Nu în felul cum vrea el, ci așa cum Îl va conduce Tatăl. Așa este un miel adevărat astăzi. Oh, miei ai Crăciunului, nu știți că Dumnezeu conduce numai prin Cuvântul Său? Acesta este toiagul Lui.

Observați. Dacă nu L-ar fi recunoscut Ioan, nu s-ar fi întâmplat nimic, dar el a mărturisit: *„Ceilalți nu au văzut aceasta, dar eu mărturisesc că am văzut,”* și L-a prezentat: *„Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.”*

Acum pot să vă prezint mesajul Meu de Crăciun, în timp ce mă voi apropia de încheiere: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* El este acel Miel. El este și astăzi același Miel ca atunci și este prezent și acum în mijlocul nostru, la fel ca atunci, deoarece este același Cuvânt al lui Dumnezeu și El spune: *„Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, Eu sunt în mijlocul lor.”* (Matei 18.20).

Aceasta este exact ce a spus El. Dumnezeu nu se schimbă niciodată. El este același Dumnezeu, Cuvântul, și Își hrănește oile în același fel, prin Păstorul Său

Profet, cu hrana oilor Lui; nu cu hrana teologilor, ci a oilor Lui.

Cum pot ceilalți s-o mănânce? Dar înțelepții... Observați ceva! Înțelepții și intelectualii lumii vor să creadă în continuare în moș Crăciun. Ei se închină la tot felul de lucruri închipuite, pentru că nu-L acceptă pe El, Cuvântul. Cuvântul nu corespunde gustului denotațiunii lor și nici gustului păstorilor plătiți. Păstorii plătiți ai acestor denotațiuni, vor să vă unească sub conducerea unei capre. Să n-o credeți! Ei vă vor conduce în țarcul măcelarului. Ascultați-L pe Marele Păstor care a fost născut acum o mie nouă sute de ani. Adevărații păstori vin pe baza Mesajului Său și știu cum să se poarte cu oile.

Observați! Astăzi se crede la fel ca în trecut. Religioșii Îl resping și astăzi, la fel ca în trecut, pentru că nu corespunde gustului lor eclesiastic. Ei sulesc Cuvântul și Îl fac să se potrivească cu organizația lor. Ei nu predică Cuvântul. Sigur că nu! Ci spun: „Aceasta a fost numai pentru zilele apostolilor! El vrea să spună altceva aici.” Dar nu este adevărat! El spune exact ceea ce vrea să spună și nu este nevoie de nimeni să-L interpreteze pentru ei.

Să ne plecăm capetele și inimile spre țărâna pământului și să fugim repede spre iesle, ca să primim Lumina pe care ne-a adus-o acest Cuvânt prin Păstor, prin Marele Profet Păstor, Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu.

V-am vorbit cam mult, deși poate că cuvintele mele nu au fost aranjate frumos ca ale unui teolog. De fapt, nici n-am încercat să fac aceasta, ci întotdeauna încerc să vorbesc doar așa cum îmi dă El.

Acum înțelegeți de ce a trebuit să fie păstori? Ceilalți erau atât de instruiți în alt gând încât nu au putut să Îl primească. Astăzi noi avem tot felul de supraveghetori, preoți, papi, cardinali, episcopi, care vor să ne conducă, dar Dumnezeu ne dă un Păstor, iar Păstorul este Duhul Sfânt.

Acum ascultați-mă! „Duhul Sfânt nu este doar un gând, ci este El Însuși („El”, pronume personal), și atunci „când vine Duhul Sfânt, Duhul adevărului, El vă va descoperi aceste lucruri, ceea ce v-am spus, și vă va arăta lucrurile care vor veni.” El este Marele Păstor pe care ni l-a lăsat Păstorul Isus. Duhul Sfânt a scris Biblia. „Oamenii din vechime au scris Cuvântul mișcați de Duhul Sfânt.” (2 Petru 1.21b). Atunci este posibil ca Duhul Sfânt să vă tragă la un crez? Ar putea să vă ducă spre ceva ce nu spune Cuvântul Lui? Așa ceva este imposibil. Duhul Sfânt ar fi un mincinos dacă ar spune: „Fă lucrul acesta!”, iar după aceea s-ar corecta și ar spune: „Nu mai face aceasta pentru că a fost o greșeală! Voi să faceți ce spune biserica.”

Dacă ascultați de cineva care vă îndepărtează de Păstor, de Duhul Sfânt care vă conduce întotdeauna numai în Cuvânt, să știți că nu aveți experiența și mărturia Duhului Sfânt în viața voastră, fără care...

Dumnezeu este Unul singur. El este singurul care are Viață veșnică și este Viața veșnică. Tot ce are început, are și sfârșit. Dacă ești numai membrul unei biserici, aceasta are un început, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu are niciun început, așa cum nici Dumnezeu nu are început. Și când ești născut din Dumnezeu, ești născut din Cuvânt, și devii un fiu al lui Dumnezeu iar numele tău a fost în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Încă de atunci, Dumnezeu a văzut culoarea părului vostru, culoarea ochilor, statura; El a văzut toate acestea încă înainte de întemeierea lumii. El v-a văzut o ființă umană cum sunteți. Chiar dacă ar trece un milion de ani, nu există nimic care să vă poată opri să veniți la statura desăvârșită pe care Dumnezeu a hotărât-o pentru voi înainte de întemeierea lumii. „Oile Mele ascultă glasul Meu. Ele nu merg după un străin.”

Dacă nu ați primit Viața veșnică în seara aceasta, nu mai credeți istorisirea despre un bebeluș așezat într-o iesle și înconjurat de o grămadă de înțelepți. Nu încercați să gândiți: „Păi, o să fiu bun. Voi merge la biserică pentru că aceasta este tot ce trebuie să fac.” Tu ești pierdut. Cum poți tu trăi pentru totdeauna dacă nu ai Viața veșnică?

Luați un bob de porumb. Nu mă interesează cât arată de perfect... Știința a reușit să facă un bob artificial care este identic cu cel original: conține aceeași umiditate, același miez, aceleași substanțe ca și bobul original care a crescut în câmp. Cele două boabe sunt identice. Nu se poate găsi nicio deosebire între ele. Din ambele iese o pâine de porumb la fel de bună. Singura cale de a le deosebi este să le pui în pământ. Cel făcut de om rămâne în pământ, putrezește și nu vine niciodată sus, dar cel creat de Dumnezeu posedă în el germenul de viață (vedeți?); trăiește din nou.

Tu poți imita un creștin, poți să mergi la biserică la fel ca un creștin; poți să-ți pui numele într-un registru, ca un creștin și poți urma o denominațiune ca un creștin. Aceasta este în ordine. Dar până când nu posezi Viața veșnică pentru care Și-a dat Viața Bunul Păstor, ca să separe... Când a venit jos la Cincizecime, Dumnezeu a venit jos într-o minge de foc, ca pe Muntele Sinai, când i S-a arătat primului păstor, Moise. Când a venit jos, El Însuși S-a împărțit în limbi de foc care s-au așezat peste fiecare dintre ei, Dumnezeu Însuși împărțit în poporul Său. Dacă nu ați primit făgăduința despre care Petru a spus că *„este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum...”*

Prieteni, să nu ascultați niciun mit teologic, fiți născuți din nou pentru că atunci, Duhul care este în voi este parte din Dumnezeu și mărturisește că fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este Adevărul. Dacă nu ați trăit această experiență, grăbiți-vă la iesle, la Cuvânt! Să ne grăbim la Biblie, departe de aceste decorațiuni teologice numite biserici, și să mergem la adevărata iesle, la Cuvântul lui Dumnezeu unde este făcut Mesia cunoscut. Să ne rugăm cu capetele plecate.

Scumpul nostru Dumnezeu, aceasta este tot ce pot spune în timpul acesta. Noi ne apropiem de Crăciun și străzile sunt pline de bărbați, femei, băieți și fete, care se îmbulzesc să cumpere un cadou pentru cineva, și care primesc la rândul lor daruri. Mulți dintre cei care se numesc creștini sunt afară pe străzi să cumpere țigări, băuturi și daruri de Crăciun. O, Doamne, toate acestea lovesc direct în Tine ca o sfidare, pentru că ei le povestesc copiilor povești păgâne romane, legende despre sfântul Nicolae, un mit care este acceptat ușor de lume, în timp ce Îl aruncă jos pe adevăratul Hristos, al Crăciunului, Mielul real.

Dumnezeule, în seara aceasta mă rog, în timp ce stăm cu capetele plecate spre țărâna din care am fost luați. Odată, Tu i-ai spus lui Avraam, marele păstor profet ales de Tine: „Avraam, du-te afară și numără firele de nisip care sunt pe țărmul mării.”

„Ele nu se pot număra. Nu pot să le număr”, a răspuns el. Apoi, ai zis: „Privește sus spre ceruri și numără stelele!” Dar el știa că era imposibil. Și Tu ai spus: „Așa va fi sămânța ta!” Pe baza acestei făgăduințe, noi privim spre țărâna pământului și spre stelele cerului, în ciuda faptului că moartea este în trupurile noastre muritoare ca să ne ducă în pământ, și știm că există o Viață care ne poate ridica la stele.

Tu i-ai spus marelui Tău profet Daniel: *„Cei care Își cunosc Dumnezeul în zilele din urmă, vor face isprăvi. Și cei care întorc pe mulți la neprihănire vor străluci ca stelele pentru totdeauna.”*

Doamne Dumnezeule, mare Creator, Tu ai venit pe acest pământ prin propria Ta voință, în persoana lui Isus, ca să le arăți oamenilor Cine este Dumnezeu... Tu ai fost singurul care ai putut lua pedeapsa morții. Nici un înger, nici un înlocuitor, nu putea face aceasta. Tu ești Cel care ai așezat pedeapsa și numai Tu puteai s-o iei corect. Fiind Duh, Tu nu puteai să mori, dar Te-ai făcut carne ca să poți muri și să devii un Miel, ca Tu să poți lua la o parte păcatul răscumpăraților Tăi, ca să trebuiască să-i răscumperi prin propriul Tău Sânge.

Oh, Doamne, povestea este atât de minunată încât merge peste capetele multora! Gândiți-vă: IaHVeH, un Copil mic așezat într-o iesle. El trebuia să se nască la fel ca orice alt copil. Micul IaHVeH născut într-un staul. Micul IaHVeH jucându-se cu copiii pe stradă. Micul IaHVeH adolescentul; Micul IaHVeH, băiatul de școală, și IaHVeH Puternicul”. Voi luați toate aceste locuri. Apoi, IaHVeH Mielul; IaHVeH Profetul. Tu ai devenit toate acestea ca Tu să poți suferi pedeapsa păcatului și să ne dai Viața veșnică.

Iartă-ne, o, Dumnezeule, fiindcă suntem niște făpturi sărmene și nevrednice ale

acestei lumi! În seara aceasta suntem umiliți, Doamne, când citim ce ai făcut Tu pentru noi, și cât de puțin am făcut noi în schimb. Tu ai venit în zilele marilor lideri religioși și ai dorit să stai și să reflecti Cuvântul Tatălui, fără să faci vreun compromis cu ei și cu teoriile lor. Se pare că astăzi nu mai este nimeni care să vrea să stea afară și să numească Cuvântul, Cuvânt, fără să facă nici un compromis.

Dumnezeule, Te rugăm să ne ierți pentru aceste lucruri pe care le-am neglijat. Pune în seara aceasta voia Ta în inimile noastre, în timp ce ți le dăruim ca la iesle... Noi știm că de fiecare dată când este acceptat Hristos crucificat, acolo este o nouă naștere, este o oaie nou născută, iar îngerii cântă în cer. Îngerii cântă din nou pentru fiecare păcătos care se pocăiește.

Dacă în seara aceasta, este cineva care nu Te cunoaște ca Mântuitor personal, ca Darul adevărat al lui Dumnezeu, Te rugăm să îngădui să Te primească chiar acum, dar nu printr-o concepție mintală, ci prin nașterea din nou realizată în inimile lor de Duhul Tău. Dacă este vreunul care n-a trăit aceste lucruri, Te rog să-i dai bucuria Ta astfel încât inima lui să devină o iesle primitoare pentru Mesia, Cuvântul Tău. Îngăduie ca El să i Se descopere prin Duhul Sfânt, marele Păstor al acestui timp. Te rugăm toate acestea în Numele lui Isus. Amin.

Acum, în timp ce stăm cu capetele plecate, și cred că nu numai cu capetele ci și cu inimile, aș vrea să-ți spun ceva, fratele meu drag. Cred că cuvintele mele nu te-au jignit chiar dacă ești membrul unei biserici... Eu... cred că este în ordine să aparții la biserică, dar, o, frate, nu te mulțumi doar cu aceasta. Tu trebuie să fii născut din nou! Aceasta a spus marele Profet Păstor: „Tu trebuie să fii născut din nou!” El i-a spus aceasta unui teolog: „Tu trebuie să te naști din nou!” Dar tu nu ești născut din nou doar pentru că crezi. Ei spun: „Tu ești născut din nou când crezi”, dar Biblia spune că și diavolul crede. Deci, nu este aceasta, ci este o experiență.

Tu spui: „Păi, eu am trăit o viață morală!”

Acest lucru l-au făcut și apostolii, dar nu au fost născuți din nou decât atunci când

au primit Duhul Sfânt. Ei nici măcar nu au fost convertiți până când nu au primit Duhul Sfânt. Vă amintiți ce s-a întâmplat în ziua dinaintea trădării? Isus i-a zis lui Simon Petru: : „...după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi!” (Luca 22.32). Petru L-a urmat pe Isus trei ani și jumătate, a scos draci, a vindecat bolnavi, a predicat Evanghelia și totuși, conform Cuvântului nu era nici măcar convertit.

Ați vrea ca acest Mesager să locuiască în inimile voastre începând din seara aceasta? Dacă doriți cu adevărat, nu mai contează ce spune altcineva. Este adevărat, fratele meu și sora mea? Voi știți că este adevărat. V-ați ridicat mâinile spre Hristos, acum când toți stau cu ochii închiși și capetele plecate? Voi nu le-ați ridicat spre mine pentru că și eu sunt doar un om, fratele vostru. Spuneți: „Eu cred aceasta și-L doresc pe Hristos, pe adevăratul Hristos de Crăciun, în inima mea.” Vreți să ridicați mâinile din nou? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aceasta este bine. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Vai, peste tot sunt numai mâini ridicate.

Se poate întâmpla, frate; se poate întâmpla, soră; se poate întâmpla, prietene. Fii umplut cu Duhul lui Dumnezeu. Ce contează ce spune cineva? Gândiți-vă că este viața voastră. S-ar putea ca mâine dimineață să nu mai fim pe acest pământ. Spun aceasta pentru că nu avem nici o siguranță de viață decât suflarea pe care o avem în nări acum. Doar harul lui Dumnezeu ne ține. La ce vă folosește să trăiți o viață bună dacă Isus a spus: „*Dacă cineva nu se naște din nou, nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu?*”

Eu știu ce înseamnă să fii născut din nou, dar haideți să privim ce s-a întâmplat în Biblie când ei au fost născuți din nou. Petru era credincios și la fel ceilalți apostoli, dar cu toate acestea nu au fost născuți din nou până când nu a căzut Duhul Sfânt peste ei la Cincizecime. Oamenii se întrebau ce s-a întâmplat, iar Petru a zis împreună cu ceilalți: „*Bărbați israeliți! Ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere, pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți;*

pe Omul acesta, dat în mâinile voastre după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit, și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.

Dar Dumnezeu L-a înviat... și noi suntem martori ai Lui..." (Fapte 2.22-24a).

„Și acum, odată ce S-a înălțat, a turnat ce vedeți și ce auziți.” (v. 33). Totul este conform Scripturii.

„După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă, și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem ca să fim mântuiți?” (v. 37). „Pocăiți-vă”, le-a zis Petru.”

Prietenul meu catolic stă aici; eu cunosc patru sau cinci din cei care stau aici. Eu am discutat despre aceasta cu preotul vostru, sau cu unul din preoții catolici, iar el a spus: „Isus a dat putere bisericii să ierte păcatele („Oricui îi veți ierta păcatele, îi vor fi iertate, și oricui îi veți ține păcatele, îi vor fi ținute”). Acest lucru este adevărat, dar să vedem cum a făcut El aceasta și cum au urmat apostolii porunca Lui, nu în felul în care o fac preoții astăzi.

Ce a făcut primul preot, dacă vreți să-l numiți așa pe Petru, deoarece el a primit cheile Împărăției cerului? El a zis: „Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.” (Fapte 2.38).

„Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (v. 39).

Dacă Dumnezeu mai cheamă, aceeași experiență este și pentru voi dacă veți urma

aceeași prescripție. Dacă adunarea crede aceasta, spuneți „Amin”, în timp ce stați cu capetele plecate. (Adunarea spune „Amin”). Înseamnă că tot ce nu corespunde cu Cuvântul, nu este de la Păstorul nostru.

Doamne Isuse, oamenii aceștia sunt în mâinile Tale. Te rog să faci ca fiecare inimă deschisă în seara aceasta, care nu-L are încă pe Hristos, Mesia... iar Hristos este Cuvântul, Cuvântul uns manifestat. Dacă în seara aceasta este aici vreo inimă deschisă care nu-L are pe Mesia, Darul adevărat de Crăciun, singurul Dar adevărat de Crăciun care există, și pe care Dumnezeu L-a dat lumii și prin păstori a făcut cunoscut lumii că Mielul Său este dat pentru iertarea păcatelor. Dacă acea inimă este deschisă în seara aceasta, însămânțează-L în ea pe Mesia, Cuvântul de astăzi. Noi îi încredințăm pe toți în mâinile Tale, în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

Îl iubiți? Îl credeți cu adevărat? *„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate celelalte lucruri vi se vor da deasupra.”* (Matei 6.33).

Prieteni, înainte de a încheia vreau să vă mai spun ceva, deoarece foarte des sunt înțeles greșit. Eu am un Mesaj de la Dumnezeu și trebuie să Îl aduc indiferent de împrejurări. Știu că este înțeles greșit, dar dacă nu ar fi așa, nu ar fi Mesajul lui Dumnezeu; nu poate fi. Astăzi există prea multe scrupule ca să nu fie înțeles greșit, dar cred că Dumnezeu are copiii Săi în toate denomițiile și organizațiile din lume, iar ei vor înțelege. Eu nu sunt împotriva fraților mei. Dimpotrivă, voi știți că acum trei ani am venit aici în Tucson și am ținut o adunare cu predicatorii, la fratele Gilmore, și am fost întrebat dacă am venit aici ca să încep o biserică.

„Nu, domnule! Eu am venit aici numai ca să vă ajut.” În toți acești ani, nimeni nu mi-a cerut ajutorul, dar cu toate acestea am venit să vă ajut. Eu sunt aici ca să mă unesc cu voi, nu să unesc organizația cu voi, ci mâinile și inima cu voi asupra Cuvântului lui Dumnezeu, să încerc să predic Evanghelia la fiecare suflet pierdut și la fiecare persoană în nevoie care este sub sunetul vocilor noastre.

În seara aceasta mă pun la dispoziția lui Dumnezeu cu toată inima, cu tot ce este

În mine. Eu nu am ce să vă aduc de la mine. Nu pot să vă aduc smirnă, tămâie, mir și aur pentru că nu am așa ceva, dar Îi dăruiesc viața mea Celui care mi-a dăruit-o. Îi dăruiesc inima mea și doresc ca ea să fie o iesle pentru Cuvântul Său, fiindcă l-am promis să stau cu acest Cuvânt, iar dacă va îngădui să mai trăiesc un an, voi sta cu El cât pot de credincios, voi predica fiecare bucățică din El, fiindcă cred fiecare bucățică din El. Așa să mă ajute Dumnezeu. Veți face și voi la fel?

Primește-ne, Doamne! Noi primim Darul Tău de Crăciun, pe Mesia, Cuvântul uns care adevărește prezența Ta cu noi, Doamne, indiferent de crez sau denominațiune. Noi trăim într-o lume care se destramă, dar marele Mesia stă și ne întinde mâna: Isus Hristos Același ieri, azi și în veci, care a făcut promisiunile, ne-a spus că în aceste zile din urmă biserica va fi atât de organizată încât va merge în Laodicea. Noi o vedem astăzi, Doamne.

Ce putem face noi, Dumnezeule iubit? Ce pot face eu? Ajută-mă pe mine și pe toți ceilalți păstori din jurul lumii, pe păstorii adevărați să vestească Cuvântul Tău și în anul care ne stă în față. Ajută-ne Doamne. Dăruiește-ne din dragostea Ta, din Duhul și Lumina Ta, fiindcă în seara aceasta ne dedicăm pe noi înșine Cuvântului Tău și chemării Tale. Noi primim Darul Tău de Crăciun, Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup în noi, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Mie îmi plac mult cântările bisericii, iar Pavel spunea: *„Când cânt, eu cânt în Duhul, când predic, predic în Duhul. Când... orice fac, eu fac totul în Numele lui Isus Hristos.”*

Cred că seara aceasta a fost obositoare pentru voi... Vă apreciez. Eu v-am adus Mesajul Lui. Uneori, urăsc să spun, dar sunt dator s-o fac, fraților. Aceasta este chemarea mea, iar dacă nu o fac, sunt un fățarnic. Dacă nu v-aș spune adevărul mi-aș trăda propria conștiință și credința în Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să fac aceasta, nu ca fiu diferit, ci ca să rămân credincios chemării Lui. Vreau să vă ajut, de aceea fac tot ce pot pentru aceasta.

Haideți să cântăm unul dintre cele mai frumoase cântece ale tuturor timpurilor. Mie îmi place foarte mult: „Îl iubesc!”

Cred că dacă L-am iubi cu adevărat, am face numai ce cere El, deoarece Isus a spus: *„Cum mă numiți pe Mine „Domn” și nu faceți lucrurile pe care vi le-am poruncit? Cum mă numiți pe Mine „Domn” și apoi nu faceți ce v-am spus să faceți?”*

Voi ascultați mai repede de un păstor plătit, care spune: „Trece-ți numele în registrul bisericii noastre, spune aceasta, participă la Cină, și totul este în ordine”, deși Marele Păstor Însuși a spus: *„Dacă un om nu se naște din nou, nu poate nici măcar să vadă Împărăția cerului”?*

Priviți la viața pe care o duceau teologii instruiți din ziua aceea, cât erau de sfinți și ce viață morală duceau. Felul cum au trăit, nici nu se poate compara cu timpul nostru. Și cu toate acestea, cum i-a numit Marele Păstor? *„Voi sunteți din tatăl vostru, diavolul”*, pentru că nu au... ei au recunoscut Cuvântul, dar Cuvântul altei zile, nu Cuvântul din ziua aceea.

Dacă ei au recunoscut vremea lui Noe, este în ordine. Aceasta a fost vremea lui Noe. Dar Cuvântul lui Noe nu ar fi lucrat în timpul lui Moise, așa cum Cuvântul din timpul lui Moise nu ar fi lucrat în vremea lui Hristos. Vedeți? Cuvântul pentru timpul lui Luther nu putea fi valabil pentru zilele lui Wesley și Cuvântul adus de Wesley nu va lucra în vremea pentecostalilor. Pentecostalii au făcut același lucru pe care l-au făcut și ceilalți. Cine mi-a dat ajutor în zilele care au trecut? Vă întreb.

Când un fir de grâu vine sus... Isus a zis: *„Dacă grăuntele de grâu cade în pământ...”* Ce se întâmplă când un bob de grâu cade în pământ? Primul lucru care vine sus este un fir mic care nu seamănă deloc cu bobul care s-a dus în pământ. Urmăriți natura. Nu este ca grâul care s-a pus în pământ, dar este un purtător al vieții grâului.

Necredinciosul care a scris renumita carte „Dumnezeul tăcerii”, a spus: „Cum este posibil să existe un Dumnezeu care a putut să despartă în două Marea Roșie, și aproape o mie de ani de epoci întunecoase a privit nepăsător cum copiii mici au fost mâncați de lei, oamenii au fost răstigniți și uciși și în arenele romane și nici măcar nu și-a deschis gura?” Vedeți, Cuvântul este o descoperire.

La început, când a pornit grâul adevărat, acesta a căzut înaintea lui Dumnezeu, dar mai târziu a venit adevăratul Reflector al lui Dumnezeu care a reflectat într-atât întregul Său Cuvânt, încât El era Cuvântul. Apoi, Dumnezeu l-a dat o Mireasă la Cincizecime; dar această Mireasă a căzut în pământ în timpul epocilor întunecoase, asemenea bobului adevărat. A căzut în pământ. De ce nu a putut acționa? Pentru că a fost ascuns sub pământ; a trebuit să putrezească înainte să poată aduce viața.

Dar într-o zi, a venit un preot tânăr care se numea Martin Luther, și el a țâșnit înaintea Cuvântului Adevărului: „*Cel neprihănit va trăi prin credință!*” Acolo a răsărit un fir; apoi l-a urmat un alt fir, Zwingli, apoi a venit Calvin, Knox și așa mai departe.

Din tulpina verde a ieșit apoi spicul. Acesta seamănă mai mult cu bobul pus în pământ, dar nu este bobul original. Acolo a venit Wesley. Din Wesley a venit biserica metodistă, din biserica metodistă au venit nazarinenii, Frăția Unită și tot așa. Ce a urmat? Penticostalii, care arată ca bobul original.

Acum priviți ce a spus Isus în Matei 24.24. „*În zilele din urmă, cele două duhuri vor fi atât de apropiate încât dacă ar fi posibil i-ar înșela chiar pe cei aleși.*” Toți cei care cultivă grâu știu că pleava seamănă perfect cu bobul original, dar dacă o iei în mână și o desfaci, nu găsești nici un bob în ea. Este o pleavă. Dar dacă o privești la microscop, puteți vedea o mică fărâmă de mugur. Acolo vine grâul. Dar ce rol are pleava? Ea protejează bobul, pentru că soarele fierbinte l-ar ucide. Ea protejează bobul până când acesta este matur. Apoi, când bobul a devenit matur, pleava se trage de pe el. Dar fiecare bob nou format trebuie să fie la fel ca bobul care a mers în pământ.

După trezirea lui Luther s-a format o organizație. După trezirea lui Wesley s-a format o organizație; după Alexander Smith, Alexander Campbell, John Smith, și ceilalți, s-a format o organizație. Trezirea pentecostală a fost la fel ca trezirea adevărată, dar și ea a devenit o organizație. Și ce a făcut? S-a tras la o parte.

Noi am avut cincisprezece ani de trezire cum nu a fost cunoscută niciodată în toată istoria. Ea a cuprins toată lumea, dar din ea nu s-a format nicio organizație, cum s-a întâmplat cu celelalte treziri. Unde a fost aceasta? A început mișcarea „ploaia târzie”, dar a murit imediat, a murit. Din acest Mesaj nu a ieșit însă nici o organizație. De ce? Pentru că este însuși bobul și acolo nu mai poate fi altceva. Pleava se trage la o parte, nici o cooperare, nimeni nu te dorește. De ce? Pentru că așa trebuie să fie.

De ce a fost așezată acea biserică acolo? Ca să susțină bobul. Cine a cooperat? Ce baptist, prezbiterian sau luteran ar fi susținut o campanie de vindecare divină? Dar ce se întâmplă acum, când vine Adevărul înainte? Viața părăsește pleava și intră în bob, Viața adevărată, reală. Organizația stă acolo, moare, așa cum s-a întâmplat în fiecare epocă; face la fel. Cu cincizeci de ani în urmă, voi ați ieșit dintr-o organizație, dar după aceea ați mers înapoi. Dar Viața adevărată urmează bobul; noi suntem la sfârșitul timpului, fraților.

De ce s-a tras la o parte? Ca să aducă bobul în prezența soarelui, pentru a coace bobul, pentru o coacere aurie pentru Stăpân.

De ce s-a tras la o parte? Ca să cauzeze dureri de inimă și lacrimi, deoarece ei nu se așază înaintea soarelui, ci a Fiului (în engleză „sun” se citește „san” și înseamnă soare, iar „son” se citește tot „san” și înseamnă „fiu”), ca să fie copti pentru adevărata Evanghelie deplină și să manifeste tot ce a promis Isus Hristos în Biblie. Astăzi, din mijlocul oamenilor crește un Trup, dar acolo nu vor mai fi organizații, căci merge drept afară din bogata Laodicea. Prin ce a prosperat organizația? Prin milioane de dolari și milioane de suflete.

Dar de ce a venit Păstorul? Ca să-și elibereze frații din robie. O, Dumnezeu să fie cu noi și să ne ajute! Studiați Cuvântul! Cercetați Scripturile, deoarece credem că ele ne dau Viața veșnică și mărturisesc despre Adevăr. Vedeți? Dumnezeu a repartizat Cuvântul Său la fiecare epocă.

Ce a spus Isus când a venit? *„Fățarnicilor! Voi albiți pereții și construiți mormintele profeților pe care i-au pus părinții voștri acolo, dar sunteți fiii părinților voștri și veți face faptele pe care le-au făcut ei.”* Frații mei, lucrul acesta este valabil în toate timpurile.

Dar într-o zi când va veni Isus, Marele Păstor al oilor, El îi va răscumpăra pe toți cei care au acceptat Lumina adusă de purtători, de la penticostali până la Luther, prin toate epocile, pentru că ei nu i-au acceptat pe purtători, ci Lumina, vedeți, și au mers afară. Sunt atât de bucuroși să știu că El vine din nou. Oh, tu vei fi numărat cu grupul Lui? Vei fi numărat? Este numai o singură cale s-o faci, nu prin aderarea la o biserică, ci fiind născut în El. *„Toți pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine; și nici un om nu poate să vină decât dacă îl cheamă Tatăl Meu.”* Vedeți? Aceasta este tot: s-o accepți. Acesta este singurul Dar de Crăciun pe care Îl știu, este Darul pe care l-a dăruit Dumnezeu lumii, singurul Lui Fiu născut, iar El este Același ieri, azi și-n veci, Cuvântul. Amin. Credeți-L în această zi, plinătatea Bibliei!

Când aceste șapte Taine... Înapoi prin cele șapte epoci ale Bisericii au fost șapte Taine ascunse.

Eu scriu chiar acum o carte despre ele. Și un mare teolog mi-a zis nu cu mult timp în urmă: „Frate Branham... ” Vedeți cum încearcă Satan să te scuture afară din drum? El a zis: „Știi ceva, frate Branham? Eu cred că Domnul îți va descoperi ție ce vom face. Este să... Va fi un mare secret care este ascuns sub aceste șapte Peciți.”

„Nu, nu este așa, frate”, i-am răspuns eu.

„Va fi ceva ce nici măcar nu este scris în Cuvânt”, a continuat el.

„Nu, nu”, am răspuns eu. „Tu ai uitat că „Oricine va adăuga un Cuvânt sau va scoate un Cuvânt”. Vedeți, este deja acolo, dar reformatorii au omis s-o vadă; ei nu au trăit destul de mult ca s-o vadă.

Acum epocile sunt terminate, suntem chiar la epoca Laodicea. Amintiți-vă că în epoca Laodicea El se află la ușa bisericii și bate încercând să intre. Eva l-a pus pe Adam al ei afară. Dumnezeu să ne ajute! Lasă-ne să mergem dincolo de tabără ca să-L găsim pe El. Lasă-ne să suferim în afara porților cu El. Lasă-ne să mergem la El, în moartea Lui, în îngroparea Lui și în învierea Lui, pentru că El este Același ieri, azi și în veci.

Înainte de a ne despărți, să cântăm împreună o cântare. Vreți? „Îl iubesc.” Vrei să ne dai tonul, soră? Câți dintre voi știu cântarea aceasta? Cei care ați mai participat la adunările mele știți că îmi place acest cântec.

Haideți să închidem ochii și să ne gândim la IaHVeH. Nimeni nu a fost vrednic, nimeni nu o putea face decât El, și El a venit jos și a devenit un copilăș. El a devenit un adolescent. El a devenit un tâmplar, un muncitor. El a devenit un Miel, a devenit un sacrificiu, și S-a înălțat triumfător. IaHVeH. Așa cum și-a tras Moise mâna din sânul său, din dreptul inimii, Dumnezeu Și-a tras mâna din sânul Său, Taina Sa, Fiul Lui care a fost lovit de boala incurabilă a păcatului. Dar și-a băgat-o din nou în sân, iar când a scos-o afară, a întins-o spre voi și spre mine. „*Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci.*” Priviți la El!

Îl iubesc, Îl iubesc

Că-ntâi El m-a iubit,

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Câți dintre voi știu că a trebuit să fie un păstor? Spuneți „Amin!” („Amin”). De ce un păstor? Așa a trebuit să fie. În timp ce cântăm aceeași strofă din nou, dați mâna unii cu alții. În seara aceasta, printre noi se află metodiști, baptiști, luterani, prezbiterieni, catolici și mulți alții. Dați mâna cu ei și spuneți: „Prietene călător, mă bucur să fiu alături de tine în locul acesta.” Spuneți-le ceva. Spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze”, în timp ce dăm mâinile unii cu alții și cântăm din nou:

Îl iubesc, Îl iubesc,

Că-ntâi El m-a iubit,

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Să închidem ochii, să ridicăm mâinile și să-l cântăm:

Îl iubesc, Îl iubesc,

Că-ntâi El m-a iubit

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

La Dumnezeu nu există formalități, de aceea, să ne plecăm capetele și să fredonăm, ca și copilașii. Voi sunteți copiii lui Dumnezeu. Să nu vă intereseze ce spune lumea! Rugați-vă și slăviți-L pe Hristos. Doar plecați-vă capetele și fredonați...

Nu vă simțiți curățați? Nu simțiți că ceva a îndepărtat toate îndoielile și lumea din voi? Dacă simțiți aceasta, ridicați mâinile. „Eu mă simt curățit pe deplin. Mă simt diferit. Mă simt ca și cum aș fi mâncat din mâinile Lui. Ca un frate de aici care numea Cuvântul, „Hrana, Hrana păstorului, Hrana oilor.”

Oile lui Dumnezeu se hrănesc cu Hrana Lui pentru că *„omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* Aceasta este Biblia. Noi ne hrănim cu fiecare Cuvânt, nu doar cu unele Cuvinte, ci cu fiecare Cuvânt pe care ni l-a trimis El. Oh, nu vă face aceasta să-L iubiți, să vă gândiți că acum avem Viață veșnică? Nu „o vom avea și vom fi”, ci suntem acum fiii lui Dumnezeu și stăm împreună în locurile cerești în Hristos Isus. Televiziunea demonstrează că există unde electromagnetice care înconjoară tot pământul și devin vizibile în imaginea de pe ecran. Duhul lui Dumnezeu ia puternicul Cuvânt al lui Dumnezeu și îl reflectă pe Isus Hristos din locurile cerești la oile Sale, arătând că El este Același ieri, azi și-n veci. Nu este El minunat? Minunat. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Haideți să ne ridicăm pentru un moment. Este cineva pentru binecuvântare? Pe durata Crăciunului închinați-vă lui Isus Hristos. Închinați-vă Lui în puterea învierii Lui. Dacă pot să vă fiu de folos cu ceva, păstorului vostru, bisericii sau oricui are nevoie, pentru mine nu este niciodată prea târziu, nici nu contează dacă plouă sau este soare.

Aici este prezentă o doamnă. Noaptea trecută, în timp ce mă ocupam de rândul de rugăciune, Billy m-a chemat în birou. Era vorba de o femeie care avea peste optzeci de ani și se părea că înnebunise.

Eu am spus: „Nu pot chiar acum. Peste tot sunt oameni și nu pot acum”, dar el a insistat: „Tată, poți să te duci să te rogi? Le voi spune că te rogi.” „Bine”, am spus eu. Chiar în clipa aceea ea și-a venit în fire. A adormit și s-a trezit normală, a mâncat bine, supă de pui, și de atunci a fost normală. O persoană stătea aici și mărturisea despre aceasta acum câteva momente.

Ceva mai înainte l-am văzut și pe fratele Mark. El este unul din păstori, un păstor local un frate bun și credincios. Eu l-am iubit întotdeauna, de când am început prima dată în slujbă.

Odată am fost în Columbia Britanică. Vă spun aceasta numai pentru că vreau să vedeți că Dumnezeu conduce totul corect. Eu eram pe cal și mă pregăteam să mă întorc în sălbăticie, unde am condus un grup de indieni la Dumnezeu. Ei au fost convertiți toți și l-au primit pe Isus.

Un copil și-a pierdut poneiul cu doi ani în urmă și i s-a spus prin prorocie unde îl va găsi și la ce distanță se află. Mama lui suferise un infarct și era pe moarte, dar Domnul a vindecat-o și a salvat-o. Apoi băiatul s-a dus la locul indicat de prorocie și a găsit calul întocmai cum i s-a spus..

Niciun Cuvânt pe care l-a spus Dumnezeu, nu a dat greș niciodată. Voi întreba pe oricare din voi: M-a auzit careva dintre voi spunând ceva din partea Domnului și nu s-a împlinit întocmai? Dacă totul a fost adevărat, spuneți „Amin!” („Amin”). Vedeți? Nu a dat greș niciodată.

Fratele Mark era pe moarte și soția lui l-a sunat pe Billy, mai precis pe soția lui, ca să întrebe unde sunt eu. Nora mea i-a răspuns: „Este plecat la vânătoare în Columbia Britanică.”

Dintr-un motiv oarecare, în dimineața aceea nu am putut pleca cu calul meu, iar Billy mi-a spus: „Voi mai suna o dată acasă.” Astfel, s-a dus la poștă și a telefonat.

Nu mult după aceea s-a întors în fugă și mi-a zis: „Fratele Mark este pe moarte și te cheamă!”

Atunci am mers în pădure, am îngenuncheat jos, am zis: „Dumnezeule scump, la aproximativ trei mii de mile depărtare, în Tucson, Arizona, fratele meu este pe moarte. Îl vei ajuta?” În clipa aceea Ceva mi-a spus: „Totul este bine!”

Câteva zile mai târziu, m-am dus la fratele Mark și l-am întrebat la ce oră s-a simțit bine. Era exact timpul în care ne-am rugat pentru el.

Nu este El minunat? Da, El este Același ieri, azi și în veci. Sunt atât de fericit pentru să trăiesc în prezența Împăratului!

Să ne plecăm capetele și un frate scump de aici, un misionar, ne va conduce în rugăciune. El este membru la „Adunarea lui Dumnezeu”. Eu l-am numit, „Creeche”. Frate Creech, eu te numesc așa. Tu ești fratele meu și un tovarăș în necazurile lui Isus Hristos în această zi din urmă. Dumnezeu să te binecuvânteze. Cred că fratele Tony a spus că urmează să eliberezi audiența în timp ce ne aplecăm capetele. În ordine, poți veni.

- Amin -